

meridian

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine

VÝROČÍ VELKÉHO HERCE
GREAT ACTOR'S CENTENARY

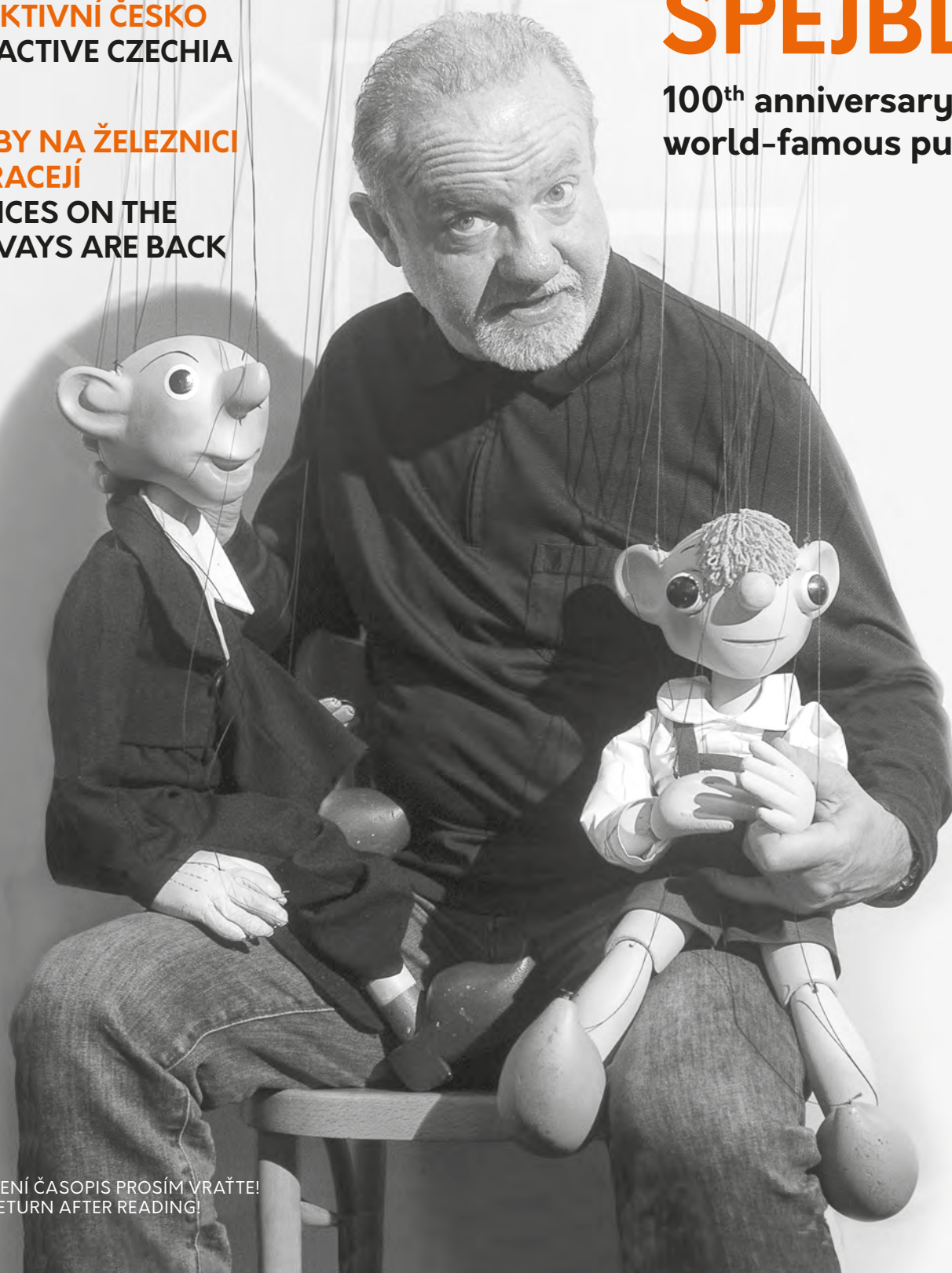
ATRAKTIVNÍ ČESKO
ATTRACTIVE CZECHIA

SLUŽBY NA ŽELEZNICI
SE VRACEJÍ
SERVICES ON THE
RAILWAYS ARE BACK

Sto let světoznámé
loutky

SPEJBL

100th anniversary of
world-famous puppet

Praha:s průvodcem

Poznejte Prahu individuálně na vycházce šité vám na míru

Připravíme pro vás vycházku s licencovaným průvodcem jak pro jednotlivce, tak i pro skupiny či školní, soukromé a firemní akce. Nyní exkluzivně s 20% slevou!

Inspirujte se v on-line katalogu vycházek od našeho týmu Prague:Guides&Tours.

- 📍 prague.eu/pruvodci
- 📱 @pragueguidesandtours
- ✉ guides@prague.eu
- ☎ 775 855 037

Vážení přátelé, milí hosté,
po delší odmlce vynucené koronavirovou
krizí se Vám do ruky dostává nové číslo
našeho palubního časopisu Meridian. Vaše přítomnost ve vlaku je pro nás důkazem, že se situace vyvolaná pandemií pomalu vrací do normálu.

Poprvé v dlouholeté historii našeho časopisu Vám představujeme divadelní osobnost, která není živá. Je totiž ze dřeva a „narodila“ se před 100 lety. Mluví 26 jazyky, objela celý svět a v České republice asi není nikdo, kdo by jeho jméno neznal – pan Spejbl + Hurvínek, loutky, které provázely dětstvím již tři generace. Loutky by nebyly tak populární, kdyby za jejich oživením nestáli skvělí umělci a celý štáb světoznámého divadla.

Dalším 100letým jubilantem je herec Rudolf Hrušínský. Všechny jeho role jak filmové, tak i divadelní jsou nezapomenutelné, ale Dobrý voják Švejk je díky humoru, kterému rozumíme nejvíce, přímo národním symbolem. V této postavě se také spojuje láska k českému pivu a jídlu, posezení v restauracích, které zůstávají naší tradicí a kde se dodnes dělá i lidová politika.

Jsem rád, že v tomto směru náš národ nevyhyne. Důkazem jsou úspěchy našich mladých kuchařů, jako je Vojtěch Petržela. Jsem hrdý na to, že jste i vy měli možnost na palubě našeho vlaku ochutnat jeho jídlo, a věřím, že to bude pokračovat i v budoucnosti. JLV bude vždy dávat prostor mladým českým kuchařům.

Když jsme se dostali až k jídlu, nezbývá mi než Vám popřát dobrou chuť a ať Vám cesta utíká i při dobré kávě a četbě našeho časopisu. Věřím, že už víte, že s námi cesta chutná. ○

Dear friends and guests,
After a certain timeout forced by the coronavirus crisis, you have received a new issue of our on-board magazine Meridian. Your presence on the train is evidence for us that the situation caused by the pandemic is slowly returning to normal.

For the first time in the long history of our magazine, we present you a theatrical personality that is not a living being. It is made of wood and was 'born' 100 years ago. It speaks 26 languages, has travelled all over the world and there is probably no one in the Czech Republic who does not know the personality's name – Mr. Spejbl as well as 'his son' – Hurvínek, the puppets that have accompanied childhood of three generations. The puppets would not be so popular if some great artists and the entire staff of the world-famous theatre had not been behind their revival.

Another 100-year jubilant is the actor Rudolf Hrušínský. All his roles, both film and theatre ones, are unforgettable. However, it is the role of the *Good Soldier Švejk* that has become our national symbol thanks to the humour which we understand the most. This character also combines a love for Czech beer and food and getting together in restaurants, which remains our tradition and the place where folk politics is still done.

I am glad that our nation will not become extinct in this regard. The proof is the success of our young chefs, such as Vojtěch Petržela. I am proud that you also had the opportunity to taste his dishes on board our trains and believe that it will continue in the future. JLV will be always giving scope for young Czech chefs.

As we have started speaking about food, all I need to do now is tell you 'Enjoy your meal!' May your journey pass quickly while you are sitting over a cup of delicious coffee and reading our magazine. I believe you already know that the journey tastes great with us. ○

**Váš / Best regards,
BOHUMÍR BÁRTA**

Generální ředitel JLV, a. s.
General Manager of JLV

S NÁMI
CESTA
CHUTNÁ | THE WAY
IS TASTIER
WITH US

PRAVIDELNÉ DESTINACE LŮŽKOVÝCH, LEHÁTKOVÝCH A JÍDELNÍCH VOZŮ JLV REGULAR DESTINATIONS OF JLV SLEEPING, COUCHETTE AND DINING CARS

- jídelní vozy JLV | JLV restaurant cars
- SuperCity (Pendolino)
- railjet
- lehátkové a lůžkové vozy JLV | JLV couchettes and sleeping cars

6 | 10

Spejbl slaví sto let

Mr. Spejbl, the puppet, celebrates
100th anniversary

16 | 18

Výlety, které vás ohromí
Trips that will amaze you

28 | 30

Léto v Národním muzeu
Summer at the national museum

36 | 40

Sté výročí narození
nezapomenutelného herce
100th anniversary
of the unforgettable actor

54 | 56

Zlatý kuchař na kolejích
Golden chef on the wheels

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine 2/2020

Vychází v červenci 2020 | July 2020 Edition – Volně neprodejné | Not for sale

Vydává

Issued by

JLV, a. s., Chodovská 228/3
141 00 Praha 4-Michle
IČ: 45272298
DIČ: CZ45272298

Generální ředitel

General Manager

Bohumír Bárta
Tel.: +420 271 003 213
www.jlv.cz

MK ČR E 17561
ISSN 1802-7857

Vydavatelský servis

Publishing Service

Space 4U, s. r. o.
Na Úseku 1249/4
100 00 Praha 10-Strašnice

www.space4u.cz

Jednatel

Company Director

David Mikula

Šéfredaktor

Editor in Chief

Aleš Pohořal
a.pohoral@space4u.cz

Inzerce

Advertising

Dagmar Trávníčková
d.travnickova@space4u.cz
+420 606 631 091

Grafická úprava – koncept

Graphic Design – concept

Filip Prokeš

Redakční rada

Editorial Board

Karolína Slezáková,
Martin Janura,
Petr Pospíšil,
Václav Rubeš,
Jan Valeš

Překlad/Translation

Elena Caraus

DTP

Růžolící chrochtík, spol. s r. o.
Komenského 1100
252 30 Řevnice

Fotografie na titulní straně

Cover photo

M. Hanke

Vydavatel neručí za obsah
PR článků a inzerátů
The publisher does not
guarantee the contents of PR
articles and advertisements

OSOBNOST

SPEJBL SLAVÍ STO LET

text: Aleš Pohořal, foto: M. Hanke, M. Fanta
a archiv divadla S+H

Pokud byste zapátrali v paměti, kdo z České republiky se nejvíce podílel na její propagaci v zahraničí, napadla by vás jistě řada osobností. Ale nejsme si jisti, zda byste si vzpomněli na loutku, která slaví sto let od svého „narození“ – Spejbla. Ten spolu s Hurvínkem a dalšími loutkami procestoval celý svět. Pojd'me se „projít“ historií i současností s Martinem Kláskem, který propůjčuje oběma loutkám nejen svůj hlas.

Není mnoho těch, kdo by dokázali propůjčit hlas Spejblovi a také Hurvínkovi. Vy jste třetím v pořadí po Josefu Skupovi a Miloši Kirschnerovi. Pravidelně jste začal alternovat s Milošem Kirschnerem v roce 1982, což už je pěkná řádka let. Můžete prosím vzpomenout na své začátky, ale i na hlavní události ve vaší bohaté kariéře...?

Je pravda, že jsem začal s M. Kirschnerem alternovat v roce 1982, ale bylo to nejprve jen v dětském repertoáru. Pro dospělé jsem začal mluvit za oba ušatce mnohem později, když už jsem měl více zkušeností. Ovšem můj opravdový debut se uskutečnil dokonce mnohem dříve, a to 8. prosince 1974. Bylo to tenkrát od Miloše Kirschnera velice odvážné, protože mně tehdy nebylo ještě ani osmnáct let! Tak si asi umíte představit, jak zněl v podání takového kluka hlas pana Spejbla! Také jsem jednou při odchodu z divadla po představení zaslechl hovor chlapečka s maminkou. Ta se ho ptala: „A jak se ti to líbilo, Vašíku?“ A chlapec odpověděl: „Bylo to moc hezké, jenom ten Spejbl měl divný hlas.“ Naštěstí ve hře Hurvínek mezi broučky, což byla ta nastudovaná inscenace, byl Spejbl jen na začátku a pak až na konci a měl jen minimum textu. Po několika následujících sezonách byl pro mě takovým mezníkem zázrak za onemocnělého pana Kirschnera na zahraničním zájezdu do tehdejšího západního Německa. S + H byli už v té době v SRN dost populární a naše představení byla velmi dobře navštěvovaná. První představení se hrálo před vyprodaným sálem Městského divadla ve Fürthu u Norimberka. A rovnou to bylo večerní představení pro dospělé. Moje premiéra v němčině dopadla skvěle, a dokonce jsme museli po děkovačce přidat ještě dva dialogy. Publikum si je potleskem a voláním: „Zu gabe!“, tedy „Přídavek“, vynutilo. Byl to pro mě nezapomenutelný zážitek. Od té doby už jsem na zahraniční zájezdy jezdil coby interpret S + H já a Miloš Kirschner zůstával ze zdravotních důvodů raději doma. A já jsem měl tak možnost zahrát si Spejbla s Hurvínkem postupně i v mnoha dalších cizích jazycích.

Dalším důležitým momentem pro mě byla určitě příležitost psát vlastní hry a také je režisovat. Psát vlastní texty pro S + H je pro jejich interpreta nesmírně důležité, protože tak může přímo ovlivňovat jejich další vývoj.

Vychováváte v současné době svého nástupce Ondřeje Láznovského. Jak v praxi vypadá toto „předávání žezla“?

Ondřej je velmi zkušeným divadelníkem, takže tady není namístě říci, že jej vychovávám. Já mu spíš

Třetím interpretem Spejbla a Hurvínka se stal po Josefu Skupovi (úvodní foto) a Miloši Kirschnerovi Martin Klásek.

Martin Klásek became the third performer of Spejbl and Hurvínek after Josef Skupa (introductory photo) and Miloš Kirschner.

pomáhám radou, když mám pocit, že je to potřeba. V současné době se mu snažím předávat postupně celý dětský repertoár. To znamená, že představení, která jsou již delší dobu na programu divadla, ode mě tzv. přebírá za pochodu a ta nová už zkouší on a já na něj jaksi „mentorsky“ dohlížím.

Se Spejblem a Hurvínkem jste byli v mnoha zemích. Miloš Kirschner začal s hraním v jazyce země, ve které vystupujete, a vy jste v tom pokračoval. Kolika jazyky jste musel mluvit a kde to bylo vůbec nejtěžší? Jak vypadá taková příprava na tak náročné představení?

Spejbl s Hurvínkem již promluví celkem ve 26 jazycích. V mé interpretaci v patnácti. Víc jsem toho nestihl.

Jak zahraniční publikum přijímalo Spejbla a Hurvínka?

Pokud hostujeme někde tady poblíž, tedy v Evropě, tak hrajeme náš běžný repertoár a diváci reagují podobně jako u nás. Je ale vždy na překladateli, který daný text překládá, aby správně posoudil, zda je vše po obsahové stránce vhodné pro dané publikum. Je to dáno kulturními tradicemi a zvyklostmi v jednotlivých zemích, eventuálně různými tabu atd. Pak se text upravuje a doplňuje.

Co se týče jiných kontinentů, zejména tedy Asie, pak vytváříme specifická představení, takové

reprezentační marionetářské revue, kde prezentujeme mistrovství ve hře s marionetami. Zde text pro hlavní figury poněkud zeštíhlujeme a zůstává u kratších dialogů, kterými se v představeních posouváme, ale které také vypovídají o tom, kdo vlastně Spejbl, Hurvínek, Máníčka a paní Kateřina s pejskem Žerykem jsou a co reprezentují ve svých charakterech. I zde jsme v rukou toho, kdo překládá, a je na něm, co z našeho typického humoru je možné hrát a co vynechat, případně nahradit.

Vzpomenu např., že při hraní ve Španělsku na nás velmi zapůsobilo, jak při dětských představeních

v místech, kdy se mění scéna, publikum vytleskávalo jako jeden v synkopickém rytmu doprovodnou hudbu. Také se samozřejmě stane, že přijedeme kamsi do Asie a tam si nejsme úplně jisti, jestli budou diváci našemu podání jejich mateřštiny řádně rozumět. To byl i případ Tchaj-wanu, kde jsme po příletu před prvním představením zjistili od místních spolupracovníků, že jsme se naučili pevninskou čínštinu! Místní pořadatel nám narychlo sehnal profesorku z jazykové univerzity v Tchaj-pej a my jsme s kolegyní Helenou Štáchovou (hlasy Máníčky a paní Kateřiny) celou noc pracovali na změnách

SPEJBL A HURVÍNEK PO KORONAVIRU

O tom, co se chystá v Divadle Spejbla a Hurvínka, jehož program také zbrzdila koronavirová krize, jsme hovořili s ředitelkou Divadla S + H Mgr. Denisou Kirschnerovou – dcerou rodičů Miloše Kirschnera a Heleny Štáchové, kteří se nesmazatelně zapsali do dějin divadla.

Kdyby vaši rodiče znovu ožili, z čeho by měli, pokud se divadla týče, asi největší radost?

V první chvíli mě samozřejmě napadne, že by měli radost, že divadlo má nejen interprety, loutkovodíče, ale také autory a výtvarníky, kteří v této dnes již stoleté tradici pokračují (vedle S + H se vystřídala již čtvrtá generace tvůrců), ale také dost diváků (téměř 46 000 ročně). Protože jsem je znala, trochu si umím představit, jak by mohli reagovat na to, co vidí na scéně. Proto kdyby na taková setkání mohlo docházet, byla bych ráda, pokud by se za námi zastavil i prof. Skupa. Byla bych opravdu zvědavá, co by říkal, kdyby se po takové době se svými „dětmi“ opět setkal.

Koronavirus zasáhl i vaše divadlo. Jaký bude program po uvolnění restrikcí?

Máme výhodu, že nemusíme platit testy, loutkoherci mohou hrát na konstrukci v rouškách, takže 15. května jsme uvedli první „pokoronavirové“ představení pro dospělé a v červnu jsme odehráli ještě další pro malé i velké diváky. Na přelomu května a června jsme nazkoušeli tzv. miminí představení autorky a režisérky Janky Ryšánek Schmiedtové a výtvarníka Davida Janoška Žeryčku, hop! a díky uvolnění opatření je skvělé, že je můžeme zrealizovat. Jde o zcela nový typ představení – prvního divadelního zážitku pro děti od jednoho do tří let věku, který v červnu také uvedeme pro veřejnost. Naše klasická marionetová představení jsou určena pro děti od čtyř let věku. Ve druhé polovině června jsme zkoušeli nové představení pro dospělé Hotel Spejbl autorského týmu Miki Kirschner – Robin Král – Jan Lstibůrek. S + H nás v novém představení HOTEL SPEJBL seznámí s podivnými „nocležníky“ tohoto hotelu

a provedou nás spleťtými zákoutími lidské duše. Představení je technologicky inovátorské. Spolupracují na něm light-designéři či umělci věnující se sound–animaci. A diváci se na ně mohou těšit od října 2020.

Co speciálního chystáte v roce oslav stého výročí „narození Spejbla“?

Ve chvíli, kdy nastal nouzový stav, jsme zrušili projekt velké výstavy k 100. narozeninám pana Spejbla ve Villa Pellé, připravujeme skromnější, zato však stálou výstavu o historii divadla v prostorách D S + H. Koncem dubna jsme chtěli na slavnostním večeru ke Spejblově jubileu uvést premiéru dokumentu ČT Neobyčejný život Josefa Spejbla. Slavnostní večery jsme tedy přesunuli na podzim. A v listopadu či v prosinci uvidí dokument také diváci ČT. Díky spolupráci se Supraphonem vyšlo reedici CD Ať žije Spejbl!, které on-line na facebooku pokřtil člen činohry ND Igor Orozovič, a máme velkou radost, že na podzim CD vyjde jako „elpíčko“! Pracujeme na nových webových stránkách. Jakmile to bude možné, spustíme Klub přátel D S + H a zrealizujeme Dny otevřených dveří.

Ředitelka divadla Denisa Kirschnerová s loutkami. The theatre director Denisa Kirschnerová with puppets

v textu a nové výslovnosti. Byl to pořádný nervák, ale při premiéře druhý den publikum reagovalo bezvadně a vše bylo v pořádku. Musím jen konstatovat, že za celou moji éru jsem se ve světě nesetkal s názorem, že by se někde Spejbl a spol. nelíbili, nebyli divákům sympatičtí a naše marionetářská škola nezanechala výborný dojem.

Jste nejen šéfem uměleckého souboru, ale napsal jste či jste se podílel i na napsání her pro divadlo. Vžil jste se, s nadsázkou řečeno, do duše „svých dvou loutek“?

Ono to u interpreta těchto kultovních figur snad ani jinak být nemůže. Aby oslovovali řady generací diváků a posluchačů tak, jako tomu bylo doposud, pak musí jejich představitel tak trochu žít jejich životy, přemýšlet jako oni. Myslím to samozřejmě trochu s nadhledem, ale jejich myšlení a postoje k životu musí být v každém hraném okamžiku pravdivé.

Spejbl a Hurvínek mají zřejmě mnoho „dvojníků“. Kolik vlastně loutek Spejbla a Hurvínka v současné době existuje?

Hrajeme s loutkami ve třech velikostech, na různé dlouhých nitích. Máme k dispozici 27 párů Spejbla s Hurvínkem. ○

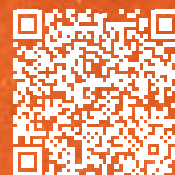

Martin Klásek propůjčuje hlas postavičkám už řadu let. Foto z jeho začátků.

Martin Klásek has been voicing the characters for many years. Photo: At the beginning of career.

NEVÍTE JAK ZABAVIT DĚTI O PRÁZDNINÁCH?

Svěřte je do rukou našich trenérů na kempy všesportovní, badmintonové, beachvolejbalové, stolního tenisu, fotbalové, squashové a tenisové...

hamrsport.cz

Hamr

Spejbl a Hurvínek procestovali celý svět. Na snímku před představením v Indii.
Spejbl a Hurvínek have travelled all over the world. Photo: Before a performance in India.

MR. SPEJBL, THE PUPPET, CELEBRATES 100TH ANNIVERSARY

text: Aleš Pohořal, photos: M. Hanke, M. Fanta and the archive of the S+H theatre

If you interrogated your memory to remember which personalities of the Czech Republic have been most involved in the country's promotion abroad, you would surely think of a number of people. But we are not sure if you would remember the character that is now celebrating a hundred years since its 'birth' – the puppet Mr. Spejbl. Together with Hurvínek and other puppets, he has travelled all over the world. Let's 'walk' through history and the present with Milan Klásek, who voices both puppets and not only that.

There have not been many actors who would be able to voice both of the characters in the puppet comedy duo Spejbl and Hurvínek. You are the third one after Josef Skupa and Miloš Kirschner. You started to alternate regularly with Miloš Kirschner in 1982, which was quite a long time ago. Could you please remember your beginnings and the main events in your prolific career...?

It is true that I started alternating with M. Kirschner in 1982, but at first it was only in the repertoire

for children. I started voicing the both jug-eared characters for adults much later, when I gained more experience. However, my real debut took place much earlier, on 8 December, 1974. It was very brave of Miloš Kirschner at the time, because I had not even turned eighteen then! So, you can probably imagine what Mr. Spejbl's voice sounded like being voiced by a boy. Moreover, once, when I was leaving the theatre after the performance, I overheard a boy talking to his mother. She asked him: 'How did you

find the performance, Vašík?’ And the boy replied: ‘It was very nice, only Mr. Spejbl had a strange voice.’ Fortunately, in the stage performance *Hurvínek among the Beatles*, Mr. Spejbl only appeared at the beginning and then at the end and had just a minimum number of lines. Over the next few seasons, covering for the ill Mr. Kirschner on a foreign trip to then West Germany became a kind of a milestone for me. The puppet comedy duo *S + H* (*Spejbl & Hurvínek*) were already quite popular in West Germany at that time and our performances were very well attended. The first performance, which was an evening show for adults, took place in front of the sold-out hall of the City Theatre in Fürth near Nuremberg. My premiere in Germany turned out great, and we even had to act two more dialogues as an encore. The audience made us do that by applauding and yelling: ‘Zu gabe!’, i.e. ‘Encore!’ It was an unforgettable experience for me. Since then, I have been going on tours abroad as an *S + H* performer while Miloš Kirschner preferred to stay at home for health reasons. Gradually, I had the opportunity to voice Spejbl and Hurvínek in many other foreign languages.

Pokračovatelem Josefa Skupy byl Miloš Kirschner. Miloš Kirschner was Josef Skupa's successor.

Another important moment for me was definitely the opportunity to write my own plays and also to direct them. Writing your own texts for *S + H* is extremely important for the performer, because this is the way you can directly influence their further development.

You are currently teaching your successor, the actor Ondřej Láznovský. What does this ‘handing over of the sceptre’ look like in practice?

Ondřej is a very experienced theatre actor, so do not think that ‘teaching’ is an appropriate word here. I rather help him by giving some advice when I feel it is needed. Currently, I am just doing my best to gradually pass on him the entire repertoire for children. This means that he takes over from me ‘on the hoof’ the performances which have been on the theatre repertoire for a long time. Meanwhile, he rehearses the new ones himself and I only do a kind of ‘mentoring’.

You have been to many countries with Spejbl and Hurvínek. Miloš Kirschner was the first to start

Ondřej Láznovský pomalu přebírá pomyslné žezlo a stává se čtvrtým interpretem v historii Ondřej Láznovský gradually takes over the imaginary ‘sceptre’ thus becoming the fourth performer in the history of the theatre.

acting in the language of the country in which you were performing, and you continued to do so. How many languages did you have to speak and which country did you find the most difficult to do it? What does preparation for such a demanding performance involve?

Spejbl and Hurvínek have already spoken a total of 26 languages, fifteen of which have been in my interpretation. I have not been able to make it more.

How did foreign audiences accept Spejbl and Hurvínek?

If we are touring somewhere nearby, i.e. in Europe, we play our regular repertoire and the audiences' reaction is similar to ours. However, it is always up to the translator of to assess properly whether everything in the text is suitable for the audience in

THERE HAVE NOT BEEN MANY ACTORS WHO WOULD BE ABLE TO VOICE BOTH OF THE CHARACTERS IN THE PUPPET COMEDY DUO SPEJBL AND HURVÍNEK.

terms of content. This is due to cultural traditions and customs in particular countries, possibly different taboos, etc. In this case the text is edited and supplemented.

As for other continents, especially Asia, we create specific performances, such a representative puppet revue show, where we present the mastery of puppet theatre. Here, the script for the main characters becomes somewhat slimmer and the dialogues, which are shorter, lead the audiences through the history of performances telling them about who Spejbl, Hurvínek, Manička, Mrs. Kateřina

Denisa Kirschnerová – ředitelka divadla
Denisa Kirschnerová, the director of the theatre

and Žeryk the dog are and what they represent in their characters. Here, as usual, we are in the translator's hands, and it is up to him/her what kind of typical Czech jokes should sound and which ones should be omitted or replaced.

For example, I remember being very impressed when touring Spain, as during the performances for children while the scenes were being changed, the audience applauded along with the accompanying music altogether in a syncopated rhythm. Of course, there have been cases when coming somewhere in Asia we were not entirely sure whether the audience would properly understand our presentation of their mother tongue. This was the case in Taiwan, where after our arrival and just before the first performance our local collaborators told us that we had learned Mainland Chinese, which was different from the local! The local organizer hastily found us a professor from the University of Linguistics in Taipei and my colleague Helena Štáchová (voices of Manichka and Mrs. Katerina) and I worked all night on changes in the text and new pronunciation. We were very nervous, but the next day during the premiere the audience reacted perfectly and everything was fine. I just have to say that during my whole era in the theatre *never* and *nowhere* in the world have I heard the opinion that somebody did not like Spejbl and Co, or they were not likeable or our puppet school did not leave a great impression.

You are not only the head of the artistic ensemble. You have also written some plays and are a co-author of some plays for the theatre. Have you become connected, if I say it with a slight exaggeration, with the souls of 'your two puppets'?
The performer of these cult characters cannot feel it a different way. To speak to a number of different

SPEJBL AND HURVÍNEK AFTER CORONAVIRUS CRISIS

We talked to Denisa Kirschnerová, the director of the Spejbl & Hurvínek Theatre (S + H Theatre), about what is going on at the theatre, whose program was also been affected by the coronavirus crisis. She is the daughter of Miloš Kirschner and Helena Štáchová, who have indelibly entered the history of the theatre.

If your parents could come to life again, what would they be most happy about as far as the theatre is concerned?

At the first moment, of course, it occurs to me that they would be happy that the theatre has not only performers, puppeteers, but also authors and artists who continue this 100-year-old tradition (now the fourth generation of creators is working at the S + H Theatre) as well as lots of spectators (almost 46,000 spectators per year). Because I knew them, I can imagine how they might react to what they would see on stage. Therefore, if such meetings could take place, I would also like professor Skupa to join us. I would really love to hear what he would say if he met his 'children' again after such a long time.

The coronavirus crisis has also hit your theatre. What will the program look like after the restrictions are eased?

We have the advantage that we do not have to pay for tests as puppeteers can play on stage wearing face-masks, so on 15 May we presented the first 'post-coronavirus' performance for adults and by 7 June we will have played some more performances for children and adults. At the turn of May and June, we planned to rehearse the so-called 'performance for babies' – Jump, Zherichek! by the author and director Janka Ryšánek Schmiedtová and the artist David Janošek. It is great that thanks to easing of precautions we can implement our plans. It is a completely new type of performance – the first theatrical experience for children from one to three years of age, which we are presenting / presented to the public in June. Our classic puppet shows are intended for children from the age of four. In the second half of June, we are starting rehearsing a new performance for adults – The Spejbl Hotel by the team of authors Miki Kirschner, Robin Král and Jan Lstibůrek. In the new performance, the S + H Theatre will introduce us to

some strange 'hotel guests' and guide us through the intricate corners of the human soul. The performance is technologically innovative. Some light-designers and artists who do sound animation collaborate on it. Our spectators can look forward to seeing it from October 2020.

What special are you planning for the year of celebrating Mr. Spejbl's 100th 'birthday'?

The moment the state of emergency was declared, we cancelled the project of a large exhibition dedicated to Mr. Spejbl's 100th birthday in Villa Pellé. Now we are preparing a more modest, but permanent exhibition on the history of the S + H Theatre in the theatre building. In late April, we wanted to present the premiere of the documentary The Extraordinary Life of Josef Spejbl made by Czech Television. We have postponed the gala evenings until autumn. Czech Television viewers will see the documentary in November or December. Thanks to the collaboration with Supraphon, the music publishing house, the re-edition CD Long Live Spejbl! has been released. The CD was launched on-line on Facebook by Igor Orozovič, the actor of the National Theatre, and we are really pleased that it will also come out as a long-playing CD in autumn. Now we are working on a new website and going to open the Club of the S + H Theatre's Friends and organize Open Days as soon as possible.

generations of viewers and listeners, as the case has been so far, their representative must live their lives somehow and think their way. Of course, I mean it with a little foresight, but their thinking and attitudes to life must be true at every moment played.

Spejbl and Hurvínek probably have many 'doubles'. How many puppets of Spejbl and Hurvínek actually exist at present?

We play with puppets in three sizes on threads of different lengths. In total, we have 27 pairs of Spejbl and Hurvínek in three sizes. ●

JÍDELNÍ VOZY JSOU ZPÁTKY!

text: redakce, foto: archiv JLV

V loňském roce oslavily JLV 60 let na trhu. V rámci tohoto kulatého výročí si připomněly všechny významné milníky, kterými v té dlouhé historii prošly. Ať už šlo o nové destinace, nasazení moderních technologií a vozů, či inovace v servisu, vždy taková událost nějakým pozitivním způsobem posunula společnost dále.

Na pochopení pozitivní stránky téměř tříměsíčního zastavení služeb si budeme muset asi ještě nějakou dobu počkat. Z čeho už ale dnes máme radost, je vaše ohromná podpora, kterou jste nám v průběhu těchto těžkých dní projevovali. A věřte, že i my jsme se těšili na vás.

Dlouhá doba, po kterou jste nemohli využívat služeb ČD Restaurant kvůli koronavirové krizi, už, jak se zdá, končí, a tak se postupně vracíme k normálním službám. Těší nás, že si na palubách národního dopravce můžete v jídelním voze znovu společně vychutnat jedinečné spojení cestování a dobrého jídla v podání mladých kuchařů juniorského národního týmu AKC ČR.

Po celý rok můžete ochutnávat jídla z kuchyně naší juniorské reprezentace, která na letošní kuchařské olympiádě (IKA Culinary Olympics 2020) ve Stuttgartu získala v mimořádně silné konkurenci z celého světa zlato, stříbro a bronz.

Vše pod taktovkou vycházející hvězdy mezinárodního kuchařského nebe Vojty Petržely, trojnásobného kuchaře roku a mistra světa v carvingu, se kterým si můžete v tomto čísle časopisu Meridian přečíst zajímavý rozhovor.

„V současné době se vracejí jídelní vozy či bistra i do zahraničních destinací – jezdíme už na Slovensko, do Německa, do Rakouska, od července také do Maďarska a Polska. A tak už si můžete dát ke snídani kromě těch klasických třeba i tu sladkou, reprezentovanou lívanci obalenými ve skořicovém cukru, s jahodovým žahourem a šlehačkou, a k tomu teplý nápoj podle vlastního výběru. A kromě tradičních oblíbených jídel – „svíčkové“ a smaženého řízku – můžete své chuťové pohárky zaměstnat mnoha jinými dobrotami. Myslíme i na cestující, pro něž je lepek nepřekonatelnou překážkou konzumace. Právě oni si mohou u nás pochutnat třeba na bezlepkové telecí pečení na barevném pepři s čočkovým salátem, se zeleninou a telecím demi-glace. A nezapomínáme ani na vegetariány – ti už přišli na chuť třeba špenátovým lasagním s ricottou a slunečnicovými semínky a s tomatovou omáčkou. To, že na palubách jídelních vozů máme i čepované pivo, je oceňováno nejen našimi, ale i zahraničními, cestujícími. A když k tomu přidáme i příznivé ceny, je to další důvod, proč navštívit náš jídelní vůz či bistro. Pokud budete chtít znát aktuální podrobnosti o našich službách, navštívte prosím naše stránky jidelnivozy.cz. ●

DINING CARS ARE BACK!

text: editors, photos: JLV archives

Last year, JLV company celebrated its 60th business anniversary. As part of this important event, the company commemorated all the significant milestones it had passed in this long history. Whether it was new destinations, the use of modern technologies and cars or innovations in services, such an event has always moved the company further in a positive way.

We will probably have to wait some more time to understand the positive side of the almost three-month suspension of services. But what makes us happy today is your great support, which you showed us during those difficult days. We are very pleased with that and, believe me, we were looking forward to seeing you again too.

The long period that you could not use the services of ČD Restaurant due to the coronavirus crisis seems to be coming to an end, so we are gradually returning to normal. We are pleased that on board the major national railway operator, Czech Railways, you can once again enjoy the unique combination of travel and good food presented by the young chefs of the Junior National Team of the Czech Association of Chefs and Confectioners.

Throughout the year, you can taste dishes from the kitchen of the Czech Junior National Team, who won gold, silver and bronze medals in an extremely tough competition of chefs from around the world at this year's International Exhibition of Culinary Art (IKA) – the Culinary Olympics 2020 in Stuttgart.

All this has been done under the baton of the rising star in the international culinary sky – Vojta Petržela, the three-time Chef of the Year and the world champion in carving. You can read an interesting interview with him in this issue of Meridian magazine.

‘Currently, dining cars or bistros are returning to foreign destinations. We are already going to Slovakia, Germany, Austria, and since July also to Hungary, and Poland. In addition to the classic breakfast we now offer a sweet breakfast menu, which

Svíčková na smetaně

Sirloin in cream sauce

includes pancakes covered in cinnamon sugar with strawberry sauce and whipped cream and a hot drink of your choice. And besides the traditional favourite dishes such as sirloin in cream sauce and Wiener schnitzel, you can wake up your taste buds by trying many other delicacies. We also think of passengers for whom gluten is an insurmountable barrier to consumption. They can enjoy gluten-free veal roast in coloured pepper, lentil salad with vegetables and veal demi-glace. And let's not forget the vegetarians, who have already tasted the spinach lasagna with ricotta and sunflower seeds in tomato sauce. The fact that we have draft beer served on board dining cars is appreciated not only by Czech passengers but also by foreign guests. And if we mention our favourable prices, it will give you another reason to visit a dining car or a bistro car. If you want to know the current details, please visit our website jidelnivozy.cz ●

VÝLETY, KTERÉ VÁS OHROMÍ

text a foto: Czech Tourism

Vydejte se s námi na úžasné výlety. Poznávejte postupně regiony Česka, krásu jejich památek, nádhernou přírodu, ale také skvělou gastronomii. Dnes nabízíme výběr několika zajímavých míst.

#světovéČesko

Pohled na hrad Kašperk a jeho okolí z ptačí perspektivy.
Bird's eye view of Kašperk Castle and its surroundings

#světovéČesko a Plzeňský kraj

Co láká k výletům do jihozápadních Čech? Skvělé plzeňské pivo, nádherná šumavská příroda a k tomu třeba některý z hradů tzv. šumavského trojhradí: Rabí, Velhartice a Kašperk. Právě posledně zmíněný hrad Kašperk je nejvýše položený královský hrad u nás (875 m n. m.), s oslnivým výhledem do okolí.

Když se řekne Plzeň, zřejmě se vám vybaví slavné plzeňské pivo, Pivovarské muzeum, pivovar Plzeňský Prazdroj a řada restaurací s bohatou nabídkou pivních specialit. Plzeň ale nabízí mnohem víc zajímavostí, které s pivem nemají nic společného. Třeba Velkou synagogu, velkolepou stavbu postavenou v maursko-románském slohu, která je největší synagogou v České republice, druhou největší v Evropě a třetí největší na světě.

#světovéČesko a krásná ledovcová jezera: Černé, Čertovo a Laka

Nekorunovaným králem šumavských jezer je Černé jezero, největší české přírodní jezero ledovcového původu, které poskytuje jeden z nejhezčích zážitků při toulkách šumavskou přírodou. Jméno dostalo podle černé hladiny způsobené odrazem okolních lesů a také podle bezmála deset metrů vysoké vrstvy kalu z okolních jehličnanů, který se na dně jezera ukládá po statisíce let. Dalším je pověstmi opředené Čertovo jezero ledovcového původu, ležící na jihovýchodním svahu Jezerní hory, poblíž Železné Rudy. Jako jediné ze šumavských jezer náleží k povodí Dunaje. Nejmenším a nejvýše položeným šumavským jezerem ledovcového původu je Jezero Laka.

Velká synagoga v Plzni.
The Great Synagogue in Pilsen

#světovéČesko a památky starého Říma v Mariánských Lázních

Rádi byste si užili několik dnů dokonalého odpočinku v lázních, kde si budete připadat jako v říši pohádek tisíce a jedné noci? S orientálními vzory kachlů, bohatě zdobenými podlahami, ozdobnými tryskami a tyrkysově modrou vodou? Takové místo opravdu existuje: římské lázně v Mariánských Lázních. Koupele, které si vychutnávali panovníci z nejrůznějších koutů světa, si v léčebném centru Nové Lázně užijete i vy. Pod bohatě malovanou klenbou, mezi impozantními mramorovými sloupy, ponoření v minulosti a přitom hýčkání moderními léčebnými metodami.

#světovéČesko a Liberecký kraj

Sever Čech, to jsou spousty hradů a zámků, sklárny a sklářská muzea, skalní vyhlídky a hory: Jizerské, Lužické i Ještědský hřbet. Kde jsou hory, tam jsou také lyžařské areály a tratě pro běžky včetně slavné Jizerské magistrály. Kdo má naopak rád léto, koupání a letní sporty, ten zamíří třeba k Máchovu jezeru anebo na Kokořínsko a do Máchova kraje. Máchovo jezero je nazýváno jezerem, ale ve skutečnosti jde o rybník. Je největším rybníkem v Čechách. Na svých

Zpívající fontána před kolonádou v Mariánských Lázních.
The Singing Fountain in Maria Spa

čtyřech plážích v letních měsících poskytuje rekreaci tisícům návštěvníků. Na mnoha místech se půjčují lodičky, šlapadla, případně i surfy a „malé plachty“. Od května do září brázdí vody Máchova jezera také výletní parníky. ●

#světovéČesko

Výlety lodí po Máchově jezeře jsou u turistů velmi oblíbené.
Boat trips on Máchovo Lake are very popular with tourists

TRIPS THAT WILL AMAZE YOU

text and photos: CzechTourism

Take some amazing trips with us! Get to know gradually the regions of the Czech Republic, the beauty of its monuments, picturesque scenery as well as its great cuisine! Today we are offering a selection of several interesting places.

#VisitCzechRepublic and Pilsen Region

What makes people take trips to South-West Bohemia? Great Pilsner beer, the beauties of Šumava National Park and the castles of the so-called 'Three Castles of Šumava': Rabí, Velhartice and Kašperk. The latter one, Kašperk Castle, is the highest royal castle in our country (875 m above sea level), with a dazzling view of the surroundings.

When you hear the word 'Pilsen', you will probably remember the famous Pilsen beer, the Brewery Museum, the Pilsen Prazdroj brewery and a number of restaurants with a rich selection of beer specialties. But Pilsen offers many more attractions that have nothing to do with beer. For example, the Great Synagogue, a magnificent building built in the Moorish-Romanesque style, which is the largest synagogue in the Czech Republic, the second largest in Europe and the third largest in the world.

Přírodní šumavský skvost – Černé jezero.
Black Lake, the jewel of the Šumava region

#VisitCzechRepublic and magnificent glacial lakes: Černé, Čertovo and Laka

The uncrowned king of the Šumava lakes is Černé Lake (Black Lake), the largest Czech natural lake of glacial origin, which provides one of the most beautiful experiences while wandering through the Šumava National Park. It got its name because of its black surface caused by the reflection of the surrounding forests and also because of the almost ten-meter layer of sludge, which originates from the surrounding conifers and has been deposited at the bottom of the lake for hundreds of thousands of years. Another one is the legendary Čertovo Lake (Devil's Lake) of glacial origin, located on the south-eastern slope of Jezerní Mountain (Lake Mountain), near the town of Železná Ruda. It is the only one of the Šumava lakes to belong to the Danube basin. Laka Lake is the smallest and highest-located of all the Šumava glacial lakes.

#VisitCzechRepublic and ancient Roman monuments in Mariánské Lázně spa resort

Would you like to enjoy a few days of perfect relaxation in a spa, where you will feel like in the realm of fairy tales of One Thousand and One Nights with oriental tile patterns, richly decorated floors, decorative nozzles and turquoise blue water? Such a place really exists: the Roman baths in Mariánské Lázně spa resort. You will also enjoy the baths which monarchs from all over the world have savoured in the Nové Lázně Spa Centre. Under the richly painted vault ceiling, among the imposing marble columns, you will be immersed in the past and at the same time pampered with modern therapy methods.

#VisitCzechRepublic and Liberec Region

North Bohemia is the region of numerous castles and chateaus, glassworks and glass museums, rock outlooks and mountains: the Jizera Mountains, the Lusatian Mountains and the Ještěd Ridge. Where there are mountains, there are also ski resorts and cross-country trails, including the famous Jizera Arterial Skiing Trail. On the other hand, those who like summer, swimming and summer sports can head to Máchovo Lake, the Kokořín Region or the Mácha's Region. Máchovo Lake is called a lake, but it is actually a pond. It is the largest pond in Bohemia. In the summer months it provides recreation to thousands of visitors on its four beaches. Boats, pedal boats as well as surfboards and small sailing boats can be rented in many places. From May to September, there are also cruise steamers that plough the waters of Máchovo Lake. ○

visitczechrepublic.com

CzechRepublic

Místo pláže a moře užiju si v Táboře

**Nejkrásnější místa světa najdete u nás.
S apkou Vlakem na výlet.**

České dráhy
Národní dopravnice

OBJEVUJME ČESKÉ REGIONÁLNÍ SPECIALITY

text: redakce, **foto:** Czech Specials, Gourmet Restaurant Villa Patriot, Hotel Port

Naše slovanské předky nazývali jejich sousedé „jedlíky kaše“. Kaše totiž dlouho tvořila základ slovanské stravy. Slované ji uměli připravit na mnoho způsobů, nasladko, naslano, z luštěnin, obilovin, sýra a vařeny byly z vody, ze smetany i z piva.

Kachní prsa Gourmet Restaurant Villa Patriot
Duck Breast. Gourmet Restaurant Villa Patriot

Na českém území bylo vždy bohatství lesů a vod, a proto je pro českou kuchyni typické zpracování všech druhů zvěřiny a ryb. Hojné dubové lesy byly využívány k chovu prasat, proto je vepřové maso dodnes základem mnoha českých specialit.

Málokterá světová kuchyně má tak vyvážený poměr mezi jídly, která se původně vyskytovala pouze na stolech bohatých, a mezi úplně prostými pokrmy, jež si vařili chudí lidé. Proto je českou specialitou jak kus vepřové pečeně anebo pečená drůbež, tak i jednoduchá placka z brambor.

Česká regionální kuchyně je velmi rozmanitá, plná zajímavých nápadů. Se stejnou surovinou se pracuje v každém kraji trochu jinak. Vezměme si jako příklad jedno z nejoblíbenějších českých jídel – kachnu.

KACHNÍ PRSÍČKO S HOUBOVÝM „KUBOU“

Suroviny: kachní prsíčko s kůží, ječné kroupy, houby (nejlépe čerstvé), česnek, cibule, máslo, olej, sůl, pepř.

U kachního prsíčka nakrojíme kůži, osolíme a opepříme. Zprudka opečeme na oleji nejprve kůži dolů, poté je otočíme a opečeme z druhé strany. Necháme odpočinout.

Ve slané vodě uvaříme kroupy. Orestujeme cibulku, přidáme houby, česnek, sůl a pepř a dále přidáme vařené kroupy a zahustíme studeným máslem.

Projedete-li celou republikou, potkáte ji na jídelním lístku hlavně v její klasické podobě, s dušeným zelím a s houskovým anebo bramborovým knedlíkem.

Kachní prsíčko s kachními škvarky, omáčkou z červeného zelí a pastinakovým pyrém Hotel Port
Duck breast with duck greaves, red cabbage sauce and parsnip puree, Hotel Port

Regionální speciality ale vždy využívají darů toho kterého kraje. Proto pokud vám třeba vyhládne, když se budete vracet z výletu od unikátních šumavských ledovcových jezer, můžete se na jídelních lístcích setkat se šumavskou kachní specialitou a tou jsou kachní prsa plněná sušeným ovocem a ořechy.

Jen o kousek dál, v okolí Plzně, kraluje pečená kachna potřená medem, s ovocnou omáčkou a rozinkami, s pikantním zázvorovým zelím a jemným knedlíkem vařeným v ubrousku. Ta vaše chuťové pohárky určitě potěší třeba po návštěvě hradu Kašperk anebo překrásné plzeňské Velké synagogy.

Na další regionální kachní specialitu vás třeba po relaxaci v římských lázních pozveme do certifikované restaurace v projektu Czech Specials. Šéfkuchař Michal Huňka z restaurace **Gourmet Restaurant**

Villa Patriot v Mariánských Lázních skloubil tradiční suroviny s moderním postupem, kdy se kachna nepeče v troubě, ale připravuje se na minutku na pánvi. Kachnu podává s tradičním houbovým rizotem z ječných krup, které známe třeba z šumavského vánočního pokrmu jako kubu.

I Liberecko nabízí zajímavé lokality, z nichž jednou je určitě **Máchovo jezero**. Přímě na břehu překrásné vodní plochy, v restauraci **Hotelu Port**, která patří do rodiny certifikovaných restaurací v projektu Czech Specials, na vás čeká další zajímavá kachní regionální specialita. Ochutnat zde můžete kachní prsíčko připravované metodou „sous vide“, s kachními škvarky, omáčkou z červeného zelí a pastinakovým pyrém. Šéfkuchař Jaroslav Chýle v tomto receptu použil nejen nejmodernější tepelnou úpravu – vaření ve vakuu, ale i velmi nápaditě zkombinoval několik zajímavých příloh včetně pastináku, tradiční regionální zeleniny.

Chcete-li doopravdy „ochutnat Česko“, zamiřte jen do těch restaurací, které jsou prověřeny, že českou kuchyni vaří dobře. Při jejich výběru se nechte vést logem **Czech Specials**. **O**

Projekt **Czech Specials** podporuje restaurace, které dobře vaří českou kuchyni. Je zároveň certifikační značkou, stvrzující, že jsou v takto označeném podniku poskytovány kvalitní služby.

www.czechspecials.cz

LET'S DISCOVER CZECH REGIONAL CUISINE

text: editors, photo: Czech Specials, Gourmet Restaurant Villa Patriot, Hotel Port

Our Slavic ancestors' neighbours called them 'groats eaters'. Groats have formed the basis of the Slavic diet for a long time. The Slavs have been able to cook them in many ways – sweet, salted, from legumes, cereals or cheese and boiled them in water, cream or even beer.

Kachna pečená na ovoci se zázvorovým zelím a karlovarským knedlíkem
Duck roasted with fruit, ginger cabbage and Carlsbad (Karlovy Vary) dumplings

There has always been a wealth of forests and waters in the Czech lands, which is why the processing of all types of game and fish is typical for Czech cuisine. Abundant oak forests were used for pig breeding, so pork is still the basis of many Czech specialties.

Few world cuisines have such a balanced ratio between the dishes which originally only appeared on rich people's tables and the very simple dishes cooked by the poor. Therefore, the Czech specialties include both a piece of roast pork or roasted poultry and a simple potato pancake.

Czech regional cuisine is very diverse and full of interesting ideas. The same ingredients are processed in a slightly different way in each region. Take, for example, one of the most popular Czech dishes – the duck.

If you travel through the whole country, you will see the duck on the menu mainly in its classic form – with stewed cabbage and bread dumplings or potato dumplings.

However, regional specialties always use what the nature offers in each particular region. Therefore, if you get hungry on your return journey from the unique Šumava glacial lakes, you can see the Šumava duck specialty on the menus, which is duck breast stuffed with dried fruit and nuts.

Just a short distance away, around Pilsen, there is another queen of cuisine – the roast duck rubbed with honey, with fruit sauce and raisins, with spicy ginger cabbage and soft dumplings cooked in a napkin. You will definitely please your taste buds if you have it after visiting Kašperk Castle or the beautiful Pilsen Great Synagogue.

We will invite you to taste another regional duck specialty in a certified restaurant in the Czech Specials project after you have relaxed in the Roman baths. Michal Huňka, the chef of the Gourmet Restaurant Villa Patriot in Mariánské Lázně, has combined the traditional ingredients with the modern processing, where the duck is prepared as a minute dish in a pan instead of being roasted in the oven. The duck is served with the traditional mushroom risotto made with barley groats, which is known as 'Kuba', the Šumava Christmas dish.

Liberec Region also offers interesting localities, one of which is definitely Máchovo Lake. Right on the shore of the beautiful water reservoir, in the restaurant of the Port Hotel, which belongs to the family of certified restaurants in the Czech Specials project, another interesting regional duck specialty awaits you. Here you can taste the duck breast prepared using the 'sous vide' method, with duck greaves, red cabbage sauce and parsnip puree. In this recipe, chef Jaroslav Chýle used not only the most modern heat treatment – vacuum cooking – but also very imaginatively combined several interesting side dishes, including parsnips, the traditional regional vegetables.

If you really want to 'taste Czechia', head only to those restaurants that have been proven to cook dishes of Czech cuisine well. When choosing them, be guided by the Czech Specials logo. ●

Staletí technického důvtipu ve 21 stálých expozicích

Centuries of Technical Ingenuity
in 21 Permanent Exhibitions

DOPRAVA
ARCHITEKTURA,
STAVITELSTVÍ A DESIGN
ASTRONOMIE
TISKAŘSTVÍ
FOTOGRAFICKÝ ATELIÉR
INTERKAMERA
TECHNIKA V DOMÁCNOSTI

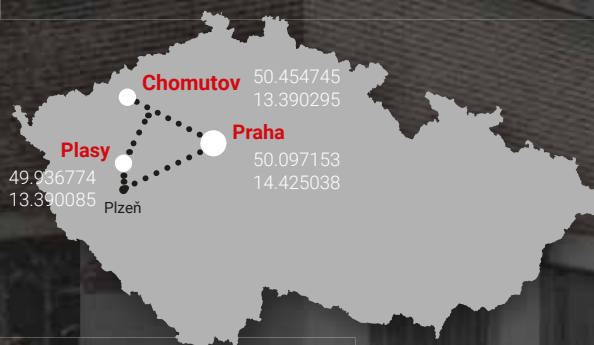

CHEMIE KOLEM NÁS
MĚŘENÍ ČASU
HORNICTVÍ
HUTNICTVÍ
HERNA MERKUR
TECHNIKA HROU
UHELNÝ A RUDNÝ DŮL
TELEVIZNÍ STUDIO

NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM

National Technical Museum

www.ntm.cz

Chomutov 50.454745
13.390295
Praha 50.097153
14.425038
Plasy 49.936774
13.390085
Plzeň

Centrum stavitelského dědictví NTM v Plasích

Centre for Building Heritage
of NTM in Plasy

Expozice stavitelství
Dětská herna
Kabinet Jana Kaplického
Expozice stavebně-
historického průzkumu
Stavební dvůr

muzeum-plasy.cz

Železniční depozitář NTM v Chomutově

Railway Depository
of NTM in Chomutov

Expozice
železničních vozidel

muzeum-chomutov.cz

ZA KOUZLEM DÝMU A PÁRY S ČD NOSTALGIÍ

text: redakce, foto: archiv ČD

České dráhy v letošním roce připravily množství nostalgických jízd s historickými parními, elektrickými i motorovými vozidly v nejrůznějších koutech České republiky. Kdo si chce prohlédnout celou řadu legendárních lokomotiv najednou, ten vyrazí do Lužné u Rakovníka. Ve stínu zelených křivoklátských lesů se tam nachází romantické železniční muzeum.

Železniční muzeum Českých drah v Lužné nedaleko Rakovníka se nachází v bývalém depu hned u železniční stanice. Je tak snadno dostupné vlakem i autem. V letošní sezoně je otevřeno denně, a tak do něj můžete zamířit kterýkoli letní den.

HELIGÓN, ALBATROS NEBO KREDENC

V muzeu si prohlédnete ty nejzajímavější lokomotivy, které v minulosti jezdily po českých tratích. Určitě se dozvíte všechno o jejich technických parametrech, zvláštěnostech, provozu a také přezdívkách. A ty jsou velmi pestré a určitě vás pobaví. Třeba staříčká parní lokomotiva z počátku 20. století nese přezdívkou „Heligón“. Malým parním lokomotivám z lokálky se říkalo „Nazdárek“ nebo „Kafemlejek“. Obdivovat můžete i krásnou modrou lokomotivu s červenými skoro dva metry vysokými koly s přezdívkou „Albatros“. Byla to naše poslední velká rychlíková parní lokomotiva.

Do muzea patří už i elektrické a motorové lokomotivy a vozy. Za obdiv stojí elegantní aerodynamické tvary „Stříbrného šípů“, hranatá skříň jiného vozu připomíná „Kredenc“. Najdete tady i „Čmeláka“, „Sergeje“ anebo elektrickou „Bobinu“ a „Cecilku“.

O víkendech bývá zdejší program doplněn také jízdami na malé průmyslové dráze nebo představe-

ním některých z muzejních lokomotiv v akci.

HURVÍNEM DO LEDNICE NEBO BOBINKOU DO BECHYNĚ

Během celé sezony probíhají po celé republice nostalgické jízdy. Starší mohou zavzpomínat na své mládí a mladým, zhýčkaným současným pohodlím a moderní technikou, se dá ukázat, že současný luxus nebyl vždycky samozřejmostí. Cestovalo se na dřevěných lavicích a vagony byly bez klimatizace.

Pravidelné jízdy se během letních prázdnin konají z Břeclavi do Lednice na místní lokálce. O víkendech na ni vyrazíte staříčké motorové vagonky, které dostaly přezdívkou po neposedném dřevěném hrdinovi „Hurvínek“.

Z Tábora do Bechyně se o letních víkendech můžete vydat historickým červeným vláčkem s pitoreskně malou elektrickou zeleno-krémovou lokomotivou, které se zase říká „Bobinka“. Tento vláček na lokálce „Bechyňka“ jezdí na pravidelných spojích a za běžný tarif.

DALŠÍ NOSTALGICKÉ JÍZDY

V různých místech a termínech se lze vydat na výlet i pravým parním vlakem, který je zahalen do oblaku páry, dýmu a sazí. Několikrát v sezoně vyrazíte parní krásky na různé tratě v Praze a jejím okolí, třeba po jedinečné trati Pražský Semmering, do údolí Rakovnického potoka a Berounky mezi Lužnou, Rakovníkem a Berounem, nebo z Valašského Meziříčí do Rožnova pod Radhoštěm. ●

Aktuální program ČD Nostalgie a železničního muzea v Lužné u Rakovníka naleznete na www.cdnostalgie.cz.

GOING FOR THE MAGIC OF SMOKE AND STEAM WITH ČD NOSTALGIA

text: editors, photos: ČD archives

This year, Czech Railways (ČD) has prepared a number of nostalgic rides with historic steam, electric and motor locomotives in various parts of the Czech Republic. Those who want to see a number of legendary locomotives all at a time should go to the village of Lužná near the town of Rakovník, where they will find a romantic place – the Railway Museum in the shade of the green forests of the Křivoklátský region.

The ČD Railway Museum in Lužná near Rakovník is located in a former depot right next to the railway station. It is easily accessible by train and by car. This season the museum is open daily, so you can head to it on any summer day.

HELICON, ALBATROSS AND SIDEBBOARD

In the museum you can see the most interesting locomotives that used to run on Czech railways in the past. You will learn everything about their technical parameters, special features, operation and also nicknames, which are various and will definitely entertain you. For example, an old steam locomotive from the early 20th century is nicknamed *Heligón* ('*Helicon*'). The small steam locomotives from the local railways were called *Nazdárek* ('*Hello*') or *Kafemlejek* ('*Coffee Grinder*'). You can also admire the beautiful blue locomotive with red, almost two-meter-diameter wheels with the nickname

Albatros ('*Albatross*'), which was our last large express steam locomotive. The museum

also includes electric and motor locomotives and carriages. The elegant aerodynamic shapes of the *Silver Arrow* are worth admiring while the square body of another carriage – *Kredenc* ('*Sideboard*') reminds you of that piece of furniture. You will also find the *Bumblebee*, *Sergei* and the electric locomotives called *Bobina* and *Cecil*.

At weekends, the museum programme is supplemented by rides on a small industrial railway or by the presentation of some of the museum locomotives in operation.

TRAVELLING ON HURVÍNEK TO LEDNICE OR ON BOBINKA TO BECHYNĚ

Nostalgic rides take place all over the country throughout the season. Elderly people can remember their youth while the young, who are spoiled by the present-day comfort and modern technology, can realize that the contemporary luxury has not always been a matter of course. Passengers used to travel sitting on wooden benches and the carriages did not use to be air-conditioned.

During the summer holidays, regular rides can be taken on a local train from Břeclav to Lednice. At weekends, old motor carriages, which are nicknamed after the restless wooden puppet *Hurvínek*, set out on this route.

Over the summer weekends, you can take a historic red train from Tábor to Bechyně, which is pulled by the picturesque small electric green-and-cream locomotive called *Bobinka*. This train runs on regular services at a regular fare on the local railway called *Bechyňka*.

OTHER NOSTALGIC RIDES

In various places and on various dates you can go on a trip by a real steam train covered in a cloud of steam, smoke and soot. Several times a season, these steam beauties set off on various routes in Prague and its surroundings, for example along the unique *Prague Semmering* route, to the valley of Rakovník Stream and the Berounka River, which is among Lužná, Rakovník and Beroun, or from Valašské Meziříčí to Rožnov pod Radhoštěm. ○

You can find the current programme of the ČD Nostalgia and the Railway Museum in Lužná near Rakovník at www.cdnostalgie.cz.

PŘELET NAD NEVŠEDNÍM POLABÍM

text: Jiří Teper, **foto:** Jiří Teper, FotoBleriot

Polabská nížina. Pro mnohé její návštěvníky poněkud fádní rovina po obou březích líně plynoucího Labe, kraj nekonečných obilných lánů, zelinářských polí, mezi nimiž je úzkými silničkami pospojována řada menších i větších vesnic obklopených zahradami a záhumenky.

Přímo u řeky či v její blízkosti pak najdeme i větší sídliště – města, městečka a městyse, pohodlně rozložené v krajině, jejíž nadmořská výška jen zřídka přesahuje hranici dvou set metrů.

A přece i v Polabí najde vnímavý poutník řadu přírodních krás i historických staveb a památek. Najdeme zde i celé soustavy rybníků, půvabné (nebo naopak na znovuzrození čekající) zámky a záměčky, chrámy i kostelíky. Ale potíží je v tom, že v té rovině často neuvidíte rybník dřív, než stojíte u jeho břehu, leckterý zámek je skryt za oponou listnatých i jehlič-

Řeka Labe je na mnohých místech přepažena plavebními komorami, ke kterým jsou leckde připojeny i menší vodní elektrárny. My se díváme na takovou soustavu v malé obci Kostomlátky.

In many places The Elbe River is crossed by locks, to which numerous small hydroelectric power plants are connected. We are looking at such a system in the small village of Kostomlátky.

Rozhledna Romanka v obci Hrubý Jeseník je opravdovou raritou – jednou z nejnižše položených rozhleden v celé zemi, nachází se ve výšce 204,5 metru n. m. Její tvůrci za ni v roce 2002 získali cenu soutěže Grand Prix v kategorii krajinářské architektury. Jeden z mála objektů v širokém okolí, který je zdaleka vidět...

The Romanka Lookout Tower in the village of Hrubý Jeseník is a real rarity as it is one of the lowest lookout towers in the country, located at a height of 204.5 meters above sea level. In 2002, its creators won the Grand Prix in the category of landscape architecture. It is one of the few objects in the wide area that is visible from far distance ...

natých stromů... Zkrátka není zde příležitost přehlédnout panorama kraje z nějakého vršku či kopce jako v jiných, hornatějších končinách Česka.

Ale k čemu musí dojít pěší turista až podle barevných značek, to se snadno zjeví tomu, kdo usedne do kabiny malého letadla či sedačky rogalu. A několik nevšedních pohledů na Polabí z výšky, pohledů očima kroužících ptáků, nabízíme v této fotoreportáži. ●

Původně lovecký a kratochvilný zámek Bon Repos, skryt v lesíku nedaleko Lysé nad Labem, je nyní pro svůj romantický exteriér často navštěvován filmovými i televizními štáby.

The Bon Repos Château, which was originally used as a hunting and short-lived residence, is hidden in a forest near the town of Lysá nad Labem and now often visited by film and television crews for its romantic exterior.

Řada rybníků či celých rybníčních soustav na Rožďalovicku v Polabí je obklopena a chráněna lesním porostem. Na obrázku vidíme objekt Bučického mlýna, dnes sloužícího k rekreaci, na hrázi stejnojmenného rybníka.

Many ponds and entire pond systems in the Rožďalovice region in the Elbe lowlands are surrounded and protected by forests. In the picture we can see the Bučický Mill on the dam of the pond of the same name, which is now used for recreation.

Takto je zachumlán do stromoví podzimního parku zámek Měly. Objekt byl v letech komunistické vlády jako řada podobných v republice značně zdevastován a doslova se znovuzrodil díky péči současných majitelů, kteří v něm provozují pětihvězdičkový hotel, pyšící se eko značkou Evropské unie.

This is the Měly Château wrapped in the trees of the autumn park. The building was greatly devastated during the communist rule, like many similar ones in the country, and was literally reborn thanks to the care of the current owners, who now run a five-star hotel here, boasting the European Union's eco-label.

Kdysi královské město Nymburk se rozkládá při obou březích Labe. Na obrázku je dobře vidět půdorys starého města, dříve obehnaného hradbami a dodnes zachovanými vodní příkopy.

The once royal city of Nymburk is located on both banks of the river Elbe. The picture clearly shows the ground plan of the old town, formerly surrounded by walls and still preserved moats.

Bývalý vojenský prostor u Milovic hostil nejrůznější armády už v časech Rakousko-Uherska a smutně proslul zejména masivní přítomností okupačních sovětských vojsk v letech 1968–1990. Bílé křížky na snímku jsou však pietně udržované hroby italských válečných zajatců z let 1. světové války.

The former military area near Milovice hosted various armies in the times of Austrian-Hungarian Empire and was notorious for the massive presence of occupying Soviet troops in 1968–1990. The white crosses in the picture, however, are reverently maintained graves of Italian prisoners of war from World War I.

LÉTO V NÁRODNÍM MUZEU

text: Národní muzeum, **foto:** archiv Národního muzea

Letošní léto bude pravděpodobně většina z vás trávit doma. Jde o jedinečnou příležitost, jak stihnout velké množství kulturních zážitků, které pro vás chystají lokální instituce. Pokud stále nevíte, kam se vydat na výlet, doporučujeme zvážit cestu do Prahy a prozkoumat rozmanitou nabídku nových výstav Národního muzea.

Navíc i přes léto bude možné si zakoupit vstupenku, která platí po dobu pěti po sobě jdoucích dní, do celkem devíti objektů Národního muzea. Za jedno vstupné tak můžete kromě Muzejního komplexu Národního muzea na Václavském náměstí navštívit například i oblíbené Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur, České muzeum hudby anebo Národopisné muzeum, které se nachází v půvabné Kinského zahradě v centru Prahy.

A na jaké konkrétní výstavy se můžete během letošního léta těšit? V nejnavštěvovanějším Muzejním komplexu například na výstavu s názvem *Symboly*, která představuje vznik a historii státních symbolů České republiky a zachycuje i jejich proměnu během

20. století. Velkým lákadlem pro návštěvníky všech věkových kategorií se bezesporu stala také nově otevřená část přírodovědeckých expozic pojmenovaná *Sál minerálů*. Přichází tak mohou vůbec poprvé od zahájení kompletní rekonstrukce muzea opět uvidět na 4000 minerálů v původních, tzv. Schulzových, vitrínách. S prvními prázdninovými dny byla také v Historické budově zpřístupněna výstava *Poklady numismatických sbírek*, která, jak název napovídá, ukazuje ty nejzajímavější mince, medaile či řády. Odtud se dostanete velmi snadno spojovací chodbou do Nové budovy, kde je od konce června zpřístupněna výstava *Milan Rastislav Štefánik, generál osvoboditel*. Poté, až si projdete celý Muzejní komplex včetně kupole s jedinečným výhledem na panoráma Prahy, se můžete v ceně toho jednoho vstupného podívat i do dalších osmi objektů Národního muzea. V Náprstkově muzeu asijských, afrických a amerických kultur se můžete například přenést na exotické břehy Nilu anebo na vzdálenou Sibiř. Rozhodně byste si přes léto neměli nechat ujít ani návštěvu Národopisného muzea Národního muzea. Už jen do konce prázdnin tu totiž budete mít možnost zhlédnout výstavy *Století trampingu* a *Proutěné řemeslo*.

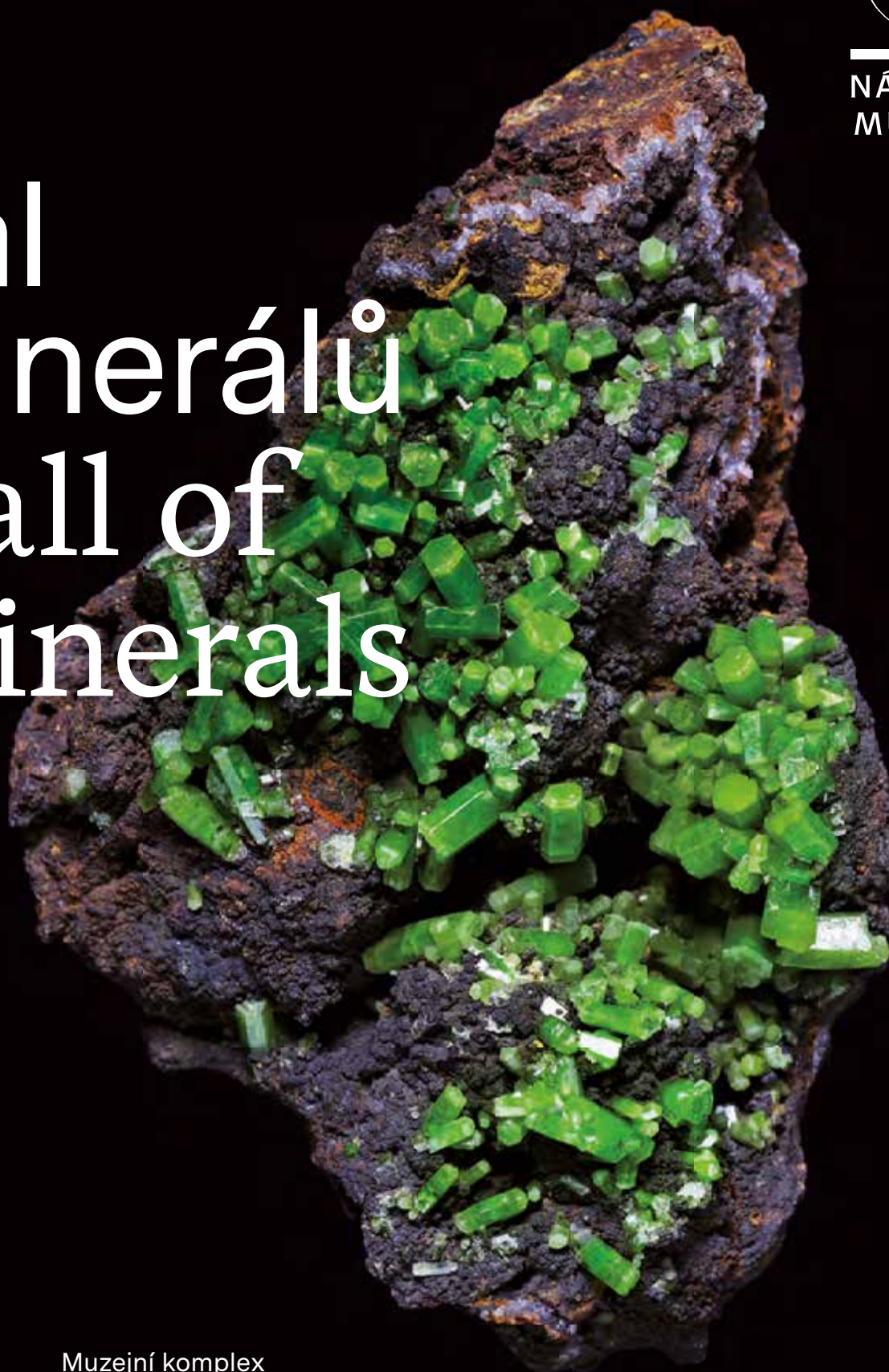
A co na návštěvníky čeká v Národním muzeu po prázdninách? Nebude to nic menšího než velká a dlouho očekávaná výstava *Sluneční králové*, která prostřednictvím vzácných originálů dovezených přímo z Egypta představí nejen práci českých archeologů v egyptské lokalitě Abúsír, ale také celou oblast jako takovou. ●

NÁRODNÍ
MUZEUM

Sál minerálů Hall of Minerals

Expozice
Long-Term
Exhibition

Od / From 10. 6. 2020

Muzejní komplex
Národního muzea
Václavské náměstí 68
Praha 1

© podpora
With the support of

MINISTERSTVO
KULTURY

Partner Národního muzea
Partner of the National Museum

ŠKODA

Generální mediální partner Národního muzea
General media partner of the National Museum

Česká televize

Hlavní mediální partner Národního muzea
Main media partner of the National Museum

Český rozhlas

SUMMER AT THE NATIONAL MUSEUM

text: the National Museum, **foto:** archive of the National Museum

Most of you will probably not travel abroad this summer. This is a unique opportunity to catch a large number of cultural experiences that local institutions are preparing for you. If you still do not know where to go on a trip, we recommend considering a trip to Prague and exploring the diverse offer of new exhibitions of the National Museum.

Most of you will probably not travel abroad this summer. This is a unique opportunity to catch a large number of cultural experiences that local institutions are preparing for you. If you still do not know where to go on a trip, we recommend considering a trip to Prague and exploring the diverse offer of new exhibitions of the National Museum.

In addition, even during the summer, it will be possible to buy a ticket that is valid for entering a total of nine buildings of the National Museum in five consecutive days. In addition to the Museum Complex of the National Museum on Wenceslas Square, you can visit, for example, the popular Náprstek Museum of Asian, African and American Cultures, the Czech Museum of Music and the Ethnographic Museum, which is located in the charming Kinský Garden in the centre of Prague.

What exhibitions in particular can you look forward to this summer? One of them is the exhibition

called *Symbols* held in the most visited Museum Complex, which presents the origin and history of the state symbols of the Czech Republic and captures their transformation during the 20th century. The newly opened part of the scientific exhibitions called the *Hall of Minerals* has undoubtedly become a great attraction for visitors of all ages. For the first time since the beginning of the complete reconstruction of the National Museum, visitors can see 4,000 minerals in the original, so-called Schulz display cases. Right at the beginning of summer holidays, the *Treasures of Numismatic Collections* exhibition was opened in the Historical Building, which, as the name suggests, shows the most interesting coins, medals and orders. From here, you can easily reach the New Building of the National Museum through the connecting corridor, where the exhibition *General Milan Rastislav Štefánik, the Liberator*, has been open since the end of June. After you walk through the entire Museum Complex, including the cupola with a unique view of the Prague skyline, you can visit another eight buildings of the National Museum for the price of one entrance ticket. In the Náprstek Museum of Asian, African and American Cultures, for example, you can 'travel' to the exotic banks of the River Nile or to the distant Siberia. You should definitely not miss a visit to the Ethnographic Museum of the National Museum during the summer. Here, only until the end of the holidays will you have the opportunity to see the exhibitions *A Century of Tramping* and *The Art of Wicker*.

And what should visitors expect at the National Museum after the holidays? It will be nothing less than the large and long-awaited exhibition called *Kings of the Sun*, which, through rare originals brought directly from Egypt, will present not only the work of Czech archaeologists in the Egyptian locality of Abusir, but also the whole area as such. ●

1/11—
12/12/2020

Rudolf Firkušný Piano Festival
8. ročník / 8th season

f

Klavírní festival Rudolfa Firkušného

festival.cz

Za finanční podpory /
Financial Support

Partner festivalu /
Festival Partner

Mediační partner /
Media Partner

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Oficiální automobil /
Official Car

ZAJÍMAVOSTI O MINCÍCH

text: Aleš Pohořal, foto: archiv CMQC

Články o historii mincí na našem území vzbudily pozornost čtenářů našeho časopisu. A tak jsme na jejich přání shrnuli to nejlepší, co bylo uveřejněno, a doplnili o současné zajímavosti.

VZNIK ČESKOSLOVENSKÉHO MINCOVNICTVÍ

Vznik československého mincovnictví samozřejmě souvisí s obdobím vzniku Československa v roce 1918. Základem je zákon Národního výboru československého ze dne 28. října 1918 č. 11 Sb. z. a n. o zřízení samostatného státu československého, tzv. recepční zákon, kterým nový stát převzal všechny staré nejen právní, ale i ekonomické, instituty Rakousko-Uherska. Na území nově vzniklého územní Československa byla v té době mincovna v Kremnici, která však byla, přestože patřila pod svrchovanost československého státu, ovládána maďarskou vládou v Budapešti (dokonce v listopadu 1918 museli všichni zaměstnanci československé mincovny složit přísahu nové maďarské vládě). Zároveň uherské ministerstvo financí vydalo rozkaz k okamžitému odeslání veškeré zásoby drahých kovů do Budapešti, což uherský ředitel Kremnické mincovny dne 9. listopadu 1918 provedl – následovaly i další vagony s drahými kovy.

ÚPLNÁ LIKVIDACE MINCOVNY

Čtrnáctého listopadu 1918 vydalo maďarské ministerstvo financí příkaz k demontáži všech strojů a k úplné likvidaci mincovny, což bylo postupně provedeno a 30. listopadu 1918 byl demontován i poslední ze 16 razicích strojů. Přes veškeré oficiální protesty Československa a snahy Slovenské národní rady pokračovala likvidace naší jediné mincovny. Celkem takto bylo mimo jiné protiprávně odvezeno 2347 kilogramů ryzího zlata, bezmála 22 tisíc kilogramů ryzího stříbra, 3492 hotových zlatých mincí (uherské desetikoruny a dvacetikoruny) a unikátní sbírka 4124 mincí.

Nádherná zlatá mince Český lev.
Beautiful gold coin 'Czech Lion'

PĚTIHALÉŘ – NEJVZÁCNĚJŠÍ OBĚHOVÁ MINCE

Velmi zajímavý je osud pětihaléře ročníku 1924. Jak již bylo uvedeno, pětihaléř, tato drobná měděná mince o průměru 16 mm a váhy 1,6 g, jejímž autorem byl Otakar Španiel, se začala razit v roce 1923. Bylo jich vyraženo obrovské množství, skoro 38 milionů exemplářů. Z toho důvodu nebylo potřeba tuto drobnou minci v roce 1924 razit a bylo jich vyraženo jenom několik.

Pětihaléř ročníku 1924 je tak nejvzácnější československou oběhovou mincí, což bylo všeobecně známo široké veřejnosti již za první republiky, a traduje se, že celé generace pokladníků hledaly tuto „super minci“. Připomeňme, že na aukci v roce 2010 byla tato mince vydražena za 506 tisíc korun.

ZLATÉ MINCE

V roce 1923 byl na důkaz pokusu o směřování ke zlaté měně a při příležitosti pátého výročí samostatnosti československého státu vydán zákon o ražbě zlatých dukátů, které měly charakter obchodní mince, přičemž prvních tisíc ražených jednoduchátů bylo číslováno číslovkami od 1 do 1000 a kromě nich bylo v roce 1923 vyraženo ještě téměř 62 tisíc jednoduchátů bez čísla a čtyři tisíce dvoudukátů a od roku 1929 přibýly ještě nominály pět a deset dukátů.

U těchto obchodních mincí (dukátů) jsou velmi vzácné číslované jednodukáty, přičemž za nejcenější československou dukátovou ražbu je shodně označován pětidukát z roku 1937, kterého existují cca čtyři exempláře.

SPŮŘENÍ VE ZLATĚ

Vlastníci zlatých mincí je chápali nejen jako platidlo, ale také jako investici do budoucnosti, což platí dodnes, a zvláště pak nyní, kdy cena zlata stoupá. Zajímavá je v tomto směru nabídka České mincovny. Pokud vás tedy láká investování do zlata, ale odrazují vás jednorázové výdaje, které jsou zapotřebí k nákupu zlatých produktů, pak je tu zlaté spoření České mincovny. Tento druh investování si může dovolit opravdu každý – ve zjednodušeném podání jde o postupný nákup zlatých mincí nebo slitků. Zlaté spoření má stejně jako běžné spoření, které můžete znát z banky, podobu pravidelných měsíčních plateb. Tyto platby se však na vašem účtu u České mincovny nehromadí a po dobu spoření se průběžně mění na vaše vlastní zlaté investiční produkty. Při řádném spoření vás v závislosti na zvoleném druhu produktu odmění ročním bonusem až 4,7 % z aktuálního zůstatku vašeho zlatého spoření. Naspořené zlato na rozdíl od virtuálních jedniček a nul na bankovním kontě existuje fyzicky – můžete si na ně sáhnout, odnést si je domů, uložit zdarma v bezpečném trezoru České mincovny, uchovat pro budoucí generace anebo je se ziskem odprodat. Na rozdíl od tradičních peněz zlato odolává znehodnocení úspor vlivem inflace. ●

Tři miliardy mincí

České mincovnictví má více než tisíciletou tradici – naše země totiž neoplývala jenom medem, mlékem a strdím, ale také hojností stříbra. To dávným mincmistrům poskytovalo prostor pro umělecké vyjádření, které obdivujeme dodnes, a Česká mincovna se k jejich odkazu hrdě hlásí! V souvislosti s ní vybíráme některé zajímavosti.

Hodnota 13 miliard

Za více než čtvrt století své existence vyrazila Česká mincovna více než tři miliardy českých oběžných mincí s nominálními hodnotami 50, 20, 10, 5, 2 a 1 Kč a 50, 20 a 10 h. Jejich celková hodnota přesáhla 13 miliard korun.

500 železničních vagonů

Kdybyste chtěli naložit a přepravit všechny mince, které Česká mincovna dosud vyrazila, potřebovali byste vlak s 500 vagony. Jejich celková hmotnost totiž činí více než devět milionů kilogramů.

Třináct mincí za sekundu

Mincovní lisy zvládnou vyrazit neuvěřitelných 13 oběžných mincí za sekundu při maximální kapacitě 500 milionů exemplářů za rok.

150 osobních automobilů

Při ražbě oběžných mincí se užívá tlaku do 150 tun – to je totéž, jako byste na sebe poskládali 150 osobních automobilů. A to ještě nic není – při ražbě platinových pamětních mincí je třeba, aby hydraulický lis vyvinul tlak převyšující 600 tun.

100 000 000 Kč

Nominální hodnota pamětní mince, která vznikla v roce 2019 při příležitosti 100. výročí vzniku československé měny, činí 100 milionů korun. Mince s průměrem 53,5 centimetru váží 130 kilogramů, je vyrobena z ryzího zlata a emisní náklad čítá pouhý jeden exemplář. Mince pokořila světový rekord – stala se největší frézovanou mincí na světě, největší zlatou mincí v Evropě a druhou největší zlatou mincí na světě.

50 Kč

Nejkrásnější mince na světě má hodnotu pouhých 50 korun. V roce 1993 byla totiž nejkrásnější oběžnou mincí světa vyhlášena česká padesátikoruna.

INTERESTING FACTS ABOUT COINS

text: by Aleš Pohořal, **photos:** CMQC archives

Articles on the history of coins in the territory of the Czech Republic have attracted the attention of readers of our magazine. And so, at their request, we summarized the best that had been published and added some current interesting facts.

ORIGIN OF CZECHOSLOVAK COINAGE

The origin of the Czechoslovak coinage is, of course, related to the period of the establishment of Czechoslovakia in 1918. The basis was laid by the Act of the National Committee of Czechoslovakia of 28 October 1918 No. 11 Coll., on the Establishment of the Independent Czechoslovak State, the so-called 'reception act', by which the new state took over all the old institutions of Austria-Hungary, both the legal and the economic ones. At that time, in the territory of the newly established Czechoslovakia there was a mint in Kremnica, which, despite being under the sovereignty of the Czechoslovak state, was controlled by the Hungarian government in Budapest (even in November 1918 all employees of the Czechoslovak Mint had to swear an oath to the new Hungarian government). At the same time, the Hungarian Ministry of Finance issued an order to immediately send all stocks of precious metals to Budapest, which the Hungarian director of the Kremnica Mint carried out on 9 November 1918 – and some more carriages loaded with precious metals followed. ●

Three billion coins

The Czech coinage has a tradition of more than a thousand years as our country has not only been 'the land of flowing milk and honey', but also famous for an abundance of silver. This provided the ancient masters of coinage with space for artistic expression, which we admire to this day, and the Czech Mint is proud to support their legacy. We have selected some interesting facts connected with the Czech Mint.

Value of 13 billion

Over more than a quarter of a century of existence of the Czech Mint, it has issued more than three billion Czech circulation coins in denominations of 50, 20, 10, 5, 2 and 1 CZK and 50, 20 and 10 hellers. Their total value has exceeded 13 billion CZK.

500 railway carriages

If you wanted to load and transport all the coins that the Czech Mint has issued so far, you would need a train of 500 carriages as their total weight would be more than nine million kilograms.

Thirteen coins per second

The coin presses can mint an incredible number of 13 circulating coins per second with a maximum capacity of 500 million coins per year.

150 cars

A pressure of up to 150 tons is used to mint circulating coins, which is the same as if you stacked up 150 cars. But that is nothing comparing with minting platinum commemorative coins when the hydraulic press develops a pressure exceeding 600 tons.

100,000,000 CZK

The face value of the commemorative coin, which was created in 2019 on the occasion of the 100th anniversary of the Czechoslovak currency, is 100 million CZK. The coin with a diameter of 53.5 centimetres weighs 130 kilograms, is made of pure gold and was issued as a single copy. The coin broke a world record becoming the largest milled coin in the world; it is also the largest gold coin in Europe and the second largest gold coin in the world.

50 CZK

The most beautiful coin in the world is worth only 50 CZK. In 1993, the Czech fifty-crown coin was declared the most beautiful circulating coin in the world.

ZLATÉ SPOŘENÍ

Klíč k vašemu zlatému pokladu

Spořte se silným partnerem do nejstabilnější komodity již od 500 Kč měsíčně.

ČM ČESKÁ
MINCOVNA

Navštivte naši prodejnu v Praze,
Brně nebo Jablonci nad Nisou

+420 800 225 228

www.ceskamincovna.cz/zlate-sporeni

Zlaté
spoření

STÉ VÝROČÍ NAROZENÍ NEZAPOMENUTELNÉHO HERCE

text: redakce, **foto:** archiv Jana Hrušínského, Karel Ješátko, AR archiv, Josef Janoušek, archiv Čs. státního filmu

Nezapomenutelný český herec Rudolf Hrušínský natočil více než 200 filmů včetně těch televizních. Mnohé se promítaly s úspěchem i v zahraničí. A samozřejmě se objevil i v desítkách divadelních rolí. Letos 17. října uplyne 100 let od narození tohoto velkého umělce. Pojd'me si toto výročí připomenout očima jeho syna Jana Hrušínského, principála Divadla Na Jezerce.

Jak si toto výročí připomenete, ať už v rodině, či v divadle?

„Připravujeme v divadle výpravnou knihu Sto rozmarných lét Rudolfa Hrušínského. Měla by vyjít v říjnu, kdy by se táta dožil sta let. Kniha je koncipována jako obrazové zmapování tátova života od jeho narození do jeho smrti (1920–1994). De facto by čtenáře provázela jeho celoživotní hereckou kariérou i jeho soukromím. Kromě množství fotografií (cca 400) bude obsahovat řadu vzácných dokumentů, divadelních i filmových plakátů, úředních dopisů, zákazů tvorby v letech normalizace, unikátní osobní deník RH psaný při natáčení filmu Oáza v SSSR začátkem 70. let, po němž následovala nucená přestávka jeho filmové a televizní tvorby – 111 filmů, více než 100 televizních a bezpočet divadelních rolí. Působení v Divadlech E. F. Buriana (D38–D41), Diva-

Jan Hrušínský se objevil v mnoha rolích, dnes je principálem Divadla Na Jezerce.

Jan Hrušínský starred in many roles. Now he is the principal of the Na Jezerce Theatre

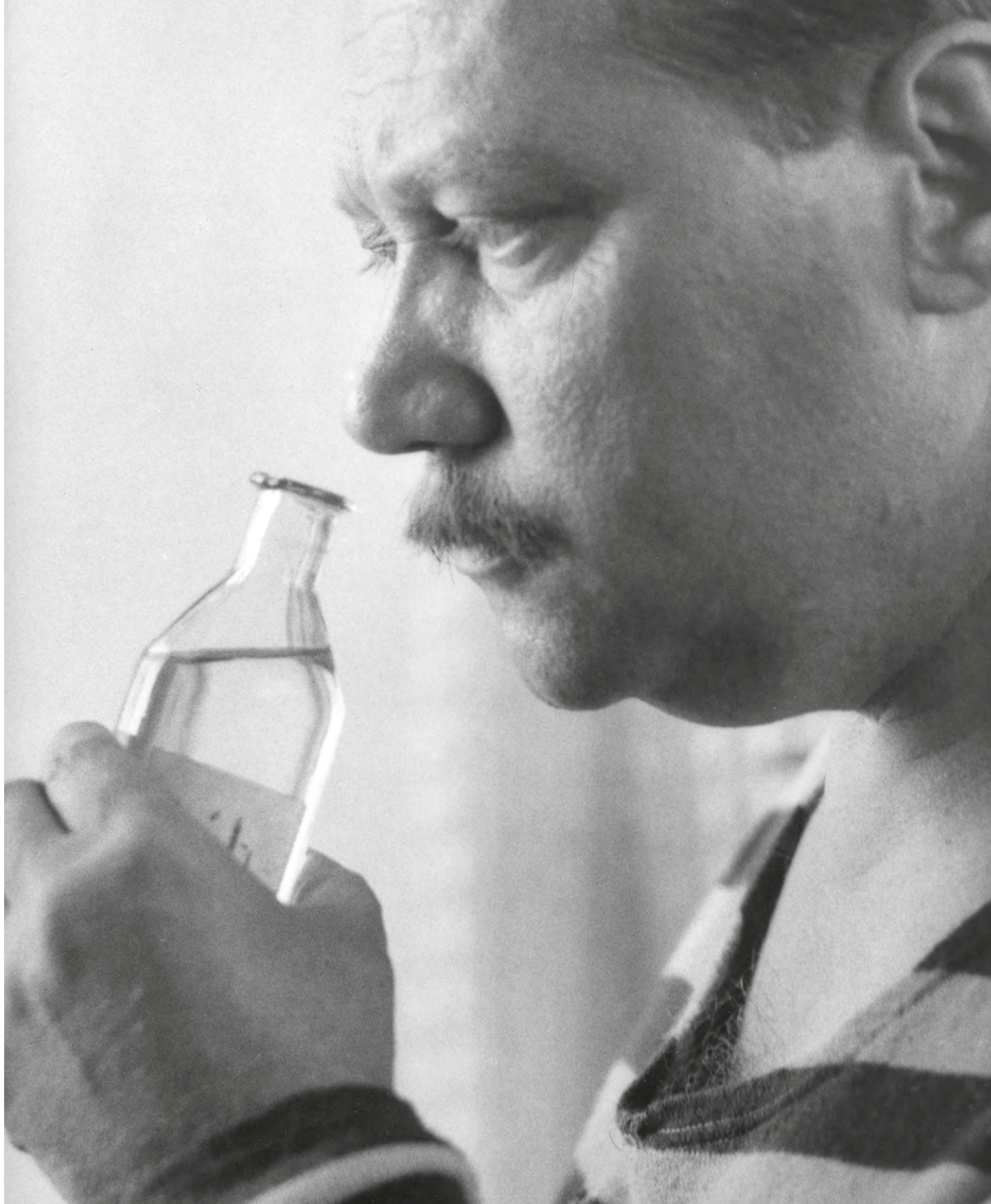
Rudolf Hrušínský v nezapomenutelné roli Švejka.
Rudolf Hrušínský's unforgettable role of Švejk

dle na Vinohradech, Městských divadlech pražských a v Národním divadle. Mnohé z fotografií budou publikovány vůbec poprvé. Křest knihy proběhne v Divadle Na Jezerce a případně v nějakém knihkupectví.“

Každému utkví v paměti v souvislosti s jeho rodiči nějaká vzpomínka z dětství. Na jakou věc či událost, které ve vás zanechaly hluboký dojem, byste si vzpomněl?

„Historek je mnoho, zvláště těch prázdninových z Plané nad Lužnicí, kam jsme s rodiči jezdili na chatu. Nebo se mi teď vybavuje jedna výchovná situace, kdy maminka byla ve škole na třídní schůzce a tatínek mi plácačkou na koberce ‚vysvětloval‘, že tohle se zkrátka dělat nesmí. Pamatuji si přitom na jeho slova: ‚Jéžíšmaria, já tohle dělám tak nerad! Proč to musím dělat?‘ A při těch slovech dopadala plácačka na koberce na můj zadek.“

Váš otec se objevil v desítkách, snad možná ve stovkách, rolí, a tak je asi těžké si vzpomenout, ze které jste si ho nejvíce zapamatoval, ale pokuste se prosím o to.

„Nejraději z jeho rolí mám plavčíka Důru z Rozmarného léta. Nejen proto, že jde o film, který se dá vidět kdykoli a vždycky vám zlepší náladu, ale i pro vzpomínky, které mám s tímto natáčením spojené. V létě roku 1967 se natáčelo na soutoku Lužnice

RUDOLF HRUŠÍNSKÝ

Vlastní jméno Rudolf Böhm

Narozen: 17. října 1920 v Nové Včelnici

Zemřel: 14. dubna 1994

Děti: Rudolf a Jan Hrušínský (oba herci)

A ještě jednou jako Švejk.
In the role of Švejk

a Nežárky ve Veselí nad Lužnicí, což je nedaleko našeho tehdejšího druhého domova v Plané. Táta tedy bydlel na chatě a ráno pro něj jezdil s trabantem režisér Menzel (ten během natáčení bydlel ve Veselí v tom trabantu) a večer ho zase přivázel zpátky. Často u nás zůstal i na večeri, která se většinou skládala z čerstvě ulovených ryb nebo z kuřat grilovaných na ohni, s vynikajícím zeleninovým salátem se smetanou, jehož chuť mám při psaní těchto řádků okamžitě na jazyku. Bylo to horké léto – bez jediného mráčku – a déšť ve filmu museli simulovat hasiči, kteří herce kropili studenou vodou.“

Jan a jeho otec ve filmu Lítost.
Jan and his father in the film Regret

Kdyby dnes žil a vy byste mu vybíral dárek k narozeninám, co by to bylo?

„Určitě by dostal vstupenky do Divadla Na Jezerce :) Myslím, že by měl z tohoto soukromého rodinného divadla radost, protože sám se v rodinném divadle narodil a po jeho obnovení toužil, ale nedočkal se ho. Mně by zase mohl on dát krásný dárek tím, že by nejen na představení přišel, ale že by v některých určitě s chutí i hrál. Představa, že by na jevišti Jezerky vyšel táta třeba s Pepou Kemrem a Danou Medřickou, je stejně krásná jako představa diváků, kteří by v tu chvíli možná zbořili sál nadšením.“

Jaké nejtěžší chvíle zažil váš otec z vašeho pohledu?

„Když odmyslím smrt jeho rodičů, tak bezpochyby komunistické pronásledování v sedmdesátých letech, zákazy natáčení filmů a televizních inscenací, režírování v divadle a práce v rozhlasu. Měl v té době čtyři těžké infarkty a o komunistech říkal, že jsou to zločinci, kteří na lidech páchají psychické vraždy.“

Kdybyste ho mohl obsadit do nějaké role z repertoáru vašeho Divadla Na Jezerce, jaká by to byla?

„Pro něj by byla radost stavět repertoár. Měl neuvěřitelně široký herecký rejstřík a mohl zahrát stejně pravdivě postavu tragickou anebo komickou. Hrál stejně fantasticky Jaga ze Shakespearova Othella jako Jeppeho z vršku v komedii Ludwiga Holberga anebo kouzelného dědečka z Blažkova Třetího přání. Vzpomeňte si na jeho filmové role! Předseda MNV v Podskalského Bílé paní, pan Kopfrkingl v Herzově Spalovači mrtvol anebo doktor Skružný v Menzelově Vesničce mé střediskové. Je mi jedno, co by hrál. Hlavně aby tu byl.“

Řekl vám váš otec někdy něco, na co nezapomenete a případně se tím i řídíte?

„Když jsem byl malý kluk, tak mě vyvezl na loďce na Lužnici a pomalu a opatrně mě spustil do řeky. Naučil jsem se tak plavat. Od té doby vím, že i v životě musí člověk ve všem plavat sám, nechce-li se utopit. Nejlepší ponaučení, jakého se mi kdy dostalo.“

Jak překonalo vaše divadlo koronavirovou krizi a co chystáte na zbytek sezony?

„Krizi jsme překonali s vypětím sil a s velkými ztrátami v řádech několika milionů korun. Máme ale letos za sebou dvě úspěšné premiéry: Gin Game s Jiřinou Bohdalovou a Milanem Kňažkem a Naprosté cizince od Paola Genovese. Na září jsme přesunuli novou českou hru Ze života Čapka, kterou pro DNJ napsal Petr Vacek. Na závěr sezony chystáme další původní českou novinku autora Jana Jirků – Mašíni. Hra s Milanem Šteindlerem a Janem Slovákem vzbudí vášně i nadšení a už teď se na premiéru, která se uskuteční 10. prosince, těším.“ ○

DIVADLO NA JEZERCE

podle filmu
Paola Genovese
režie a dramtizace
Matěj Balcar

Naprostí cizinci

Kodetová Kavan
Hrušínská Vacek
Pagáčová Švec
Šteindler / Řezníček

nextclinics

Hlavní partner

Hospodářské noviny

Hlavní mediální partner

AEROSOL
SERVICE

TISKÁRNA ZAPLATILEK

XANTYPA

BONTON

CPP

Verdi
Capital

Servant

hypermedia

WUOLAH

LUXOR

ABELSON Agency

DV TV

ROCK & POP

FORUM 24

koupelny

tescoma

Rudolf Hrušínský (vlevo) s Josefem Somrem ve filmu Pozor vizita.
Rudolf Hrušínský (left) with Josef Somr in the film Attention! Ward round!

100TH ANNIVERSARY OF THE UNFORGETTABLE ACTOR

text: editors, **photos:** Jan Hrušínský's archive, Karel Ješátko, AR archive, Josef Janoušek, ČSSF archive

The unforgettable Czech actor Rudolf Hrušínský made more than 200 films, including the ones for television. Many of them have been shown successfully abroad. And, of course, he also appeared in dozens of theatrical roles. This year, on 17 October, 100 years will have passed since the birth of this great artist. Let's commemorate this anniversary through the eyes of his son Jan Hrušínský, the principal of the Na Jezerce Theater.

How do you commemorate this anniversary in the family and in the theatre?

We are preparing the narrative book *Rudolf Hrušínský's One Hundred Whimsical Summers*. It should come out in October, when Dad would live to be a hundred years old. The book is conceived as a pictorial mapping of Dad's life from his birth to his death (1920–1994). De facto, the book will lead the reader through his lifelong acting career as well as his private life. In addition to a number of photographs (approx. 400), it will contain a number of rare documents, theatrical and film posters, official letters, bans on production in the years of normalization, the unique personal Rudolf Hrušínský's diary written during the filming of

Oasis in the USSR in the early 1970s, which was followed by a forced break in his film and television productions, as well as 111 films, more than 100 television and countless theatrical roles, his works in the E. F. Burian Theatre, the Vinohrady Theatre, the Municipal Theatres of Prague and the National Theatre. Many of the photos will be published for the first time. The launch of the book will take place in the Na Jezerce Theatre and possibly in a bookshop.

Everyone has a childhood memory connected with their parents. Do you remember a thing or event that made a deep impression on you?

'There are many stories, especially the holiday ones from the town of Planá nad Lužnicí, where

my parents and I went to the summer cottage. Now I recall an educational situation. My mother had just come from the parents' meeting at school and my father 'explained' to me with a carpet beater 'that such things simply must not be done'. I remember his words: 'Jesus, I hate doing this! Why do I have to do this?' And while he was saying that, the carpet beater kept landing on my bottom.'

Your father appeared in dozens, perhaps hundreds of roles, so it is probably hard to say which one you remember the best, but please try.

'My favourite of his roles is the lifeguard Důra from *Whimsical Summer*. Not only because it is a film that you can enjoy watching at any time and it will never fail to improve your mood, but also because of my memories associated with that shooting. In the summer of 1967, it was filmed at the confluence of the Lužnice and Nežárka rivers in the town of Veselí nad Lužnicí, which is not far from our then second home in Planá. Dad was living in the cottage and in the morning the film director Menzel would come to pick him up in his Trabant car (he was living in Veselí in that Trabant during the filming) and in the evening he would bring him back again. He often stayed with us for dinner, which mostly consisted of freshly caught fish or chicken grilled on the fire, with an excellent vegetable salad with cream, the taste of which I can immediately feel on my tongue while writing these lines. It was a hot summer - without a single cloud in the sky - and the rain in the film had to be simulated by firefighters sprinkling cold water on the actors.'

If he lived today and you were choosing him a birthday present, what would it be?

'He would definitely get tickets to the Na Jezerce Theater. I think he would be pleased with this private family theatre, because he was born in the family theatre himself and longed for restoring it, but it did not happen. In return he could give me a beautiful gift by not only coming to see performances, but also by playing in some of them with great pleasure. The idea that Dad would come to the Jezerka stage with the actors such as Josef Kemr and Dana Medřická is as beautiful as the idea of spectators pulling down the hall with their delight at that moment.'

From your point of view, what were the most difficult moments your father experienced?

'If I exclude the death of his parents, no doubt it was the communist persecution in the 1970s - the bans on filming, making TV shows, directing in the theatre and working on the radio. He had four severe heart attacks during that period, and used to say of the Communists that they were criminals

who were committing psychological murders on people.'

If you could give him in a role in the repertoire of your Na Jezerce Theatre, what would it be?

'He would be pleased to create a repertoire. He had an incredibly wide range of roles and could play either a tragic or comic character just equally truthfully. He played the part of Iago in Shakespeare's *Othello* as fantastically as that of Jeppe in the comedy *Jeppe of the Hill* by Ludvig Holberg or of the magical grandfather in *The Third Wish* by Blažek. Just remember his film roles! Chairman of the local people's committee in *The White Lady* by Podskalský, Mr. Kopfrkingl in *The Corpse Burner* by Herz or Dr. Skružný in *My Sweet Little Village* by Menzel. What in particular he would play wouldn't matter. His presence here would matter.'

Did your father ever tell you anything that you will never forget or possibly will always follow?

'When I was a little boy, he took me on a boat on the Lužnice River, where he slowly and carefully lowered me into the river. That was how I learned to swim. Since then, I have always known that it works the same way in life: you have to swim alone in everything if you don't want to drown. The best lesson I've ever learned.'

How did your theatre overcome the coronavirus crisis and what are you planning for the rest of the season?

'We overcame the crisis with effort and large losses in the order of several million crowns. However, this year we have had two successful premieres: *Gin Game* featuring Jiřina Bohdalová and Milan Kňažek and *Perfect Strangers* by Paolo Genovese. We have postponed the premiere of the new Czech play *From the Life of Čapek*, which was written for the Na Jezerce Theatre by Petr Vacek, until September. For the end of the season, we are preparing another new original Czech play *The Mašín Family* by Jan Jirků. The play with the actors Milan Šteindler and Jan Slovák is going to arouse passion and delight, and I am already looking forward to the premiere, which will take place on 10 December.' ●

RUDOLF HRUŠÍNSKÝ

Proper name: Rudolf Böhm

Date and place of birth: 17 October 1920, Nová Včelnice

Died on 14 April 1994

Children: Rudolf Hrušínský and Jan Hrušínský (both are actors)

KRÁSNÝ BASKETBALOVÝ ŽIVOT

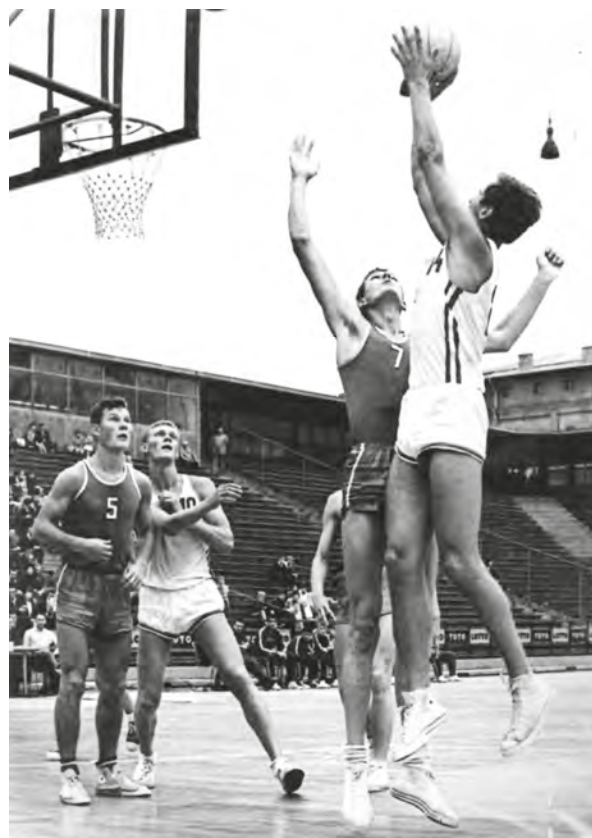

text: Tipsport (upraveno), **foto:** archiv

Vynikající český basketbalista Jiří Zídek byl jako první Čech uveden do Síně slávy Mezinárodní basketbalové federace (FIBA). Tato velká osobnost nejen výškou, ale i významem, patří ke sportovcům, kteří šířili slávu Československa i České republiky ve světě.

IDYLLICKÉ DĚTSTVÍ

Otec Jiřího Zídka byl komerční inženýr, matka učitelka. Rodina se krátce poté přestěhovala do městečka Poběžovice poblíž Domažlic. Na dětství a mládí tam strávené vzpomíná jako na idylické, na venkově se dal snáze přežít i všeobecný nedostatek potravin a dalších věcí během druhé světové války a bezprostředně po ní. I když nikdo z rodiny se prý sportu nevěnoval, po otci zdědil Jiří sílu a vysokou postavu. „V Poběžovicích jsem prakticky vyrůstal na fotbalovém a volejbalovém hřišti, jiný sport se tam nedělal“, vysvětluje, proč začal právě s volejbalem. Pokračoval v něm i poté, kdy nastoupil na stavební průmyslovku v Plzni. Ale jen do doby, než ho oslovil trenér basketbalového Spartaku Plzeň Miloš Sládek.

OD VOLEJBALU K BASKETBALU

Jiří upoutal pozornost trenéra Miloše Sládka svou nadprůměrnou výškou – tehdejší středoškolák měřil dost přes dva metry. V Plzni se seznámil se svými pozdějšími spoluhráči ze Slavie VŠ Praha, protože podobně jako on rukama trenéra Miloše Sládka prošly i další pozdější hvězdy, jako například Karel Ba-roch, Robert Mífka nebo Jaroslav Skála. „Kariéru jsem začal v Plzni v nějakých šestnácti nebo sedmnácti letech. Měřil jsem dva metry sedm, tak mne pozva-li na soustředění vysokých hráčů do Mariánských

JIŘÍ ZÍDEK PŘEZDÍVKA: ANDREJ

- narodil se 8. února 1944 v Praze
- rodina se krátce poté přestěhovala do Poběžovic v západních Čechách
- během středoškolských studií v Plzni se stal členem tamního basketbalového týmu Spartak
- od roku 1962 odehrál celkem čtrnáct sezon za pražskou Slavii
- šestkrát se stal mistrem domácí ligy
- hrál ve finále Poháru mistrů evropských zemí a vyhrál Pohár vítězů národních pohárů
- s reprezentačním týmem získal stříbro a bronz na evropských šampionátech
- zúčastnil se olympijských her v Mnichově roku 1972
- v roce 2001 zvítězil v anketě o nejlepšího českého basketbalistu století
- roku 2013 vstoupil do Síně slávy České basketbalové federace
- v roce 2019 byl jako první Čech uveden do Síně slávy Mezinárodní basketbalové federace (FIBA)

V rámci projektu Tipsport pro legendy znovuobjevíme československé sportovní reprezentanty, kteří ve své době byli národními hrdiny. Dnes už je ale mladé generace neznají. Spolu s o. s. Post Bellum se snažíme jejich osudy zaznamenat a připomenout je široké veřejnosti. Každý měsíc natáčíme několikahodinový příběh Sportovní legendy, který Post Bellum dál zpracovává. Těm veteránům, kteří to potřebují, navíc pomáhá nově vzniklá Nadace Tipsport. V tomto čísle uveřejňujeme dva příběhy – basketbalisty Jiřího Zídka a stolní tenistky Alice Chladekové-Grofové.

Lázní, kde jsem se učil techniku. Je třeba si uvědomit, že tehdy neexistovaly žádné knihy o basketbalu, všechno jsme se učili jeden od druhého, sledováním národního týmu a podobně,“ říká pamětník. „A protože jsem byl docela šikovný, zanedlouho jsem se dostal do juniorské reprezentace. Absolvovali jsme neoficiální mistrovství Evropy v italské Boloni v roce 1962, kde jsme vyhráli.“

SÁM SE DVĚMA SYNY

Z VŠ Praha jsem šel hrát za Košice, kde mi dali lepší finanční podmínky. Byl jsem aktivním hráčem do roku 1979. Tehdy mi komunisté dovolili, abych trénoval ve Finsku. Doba nazrála tak, že Pragospport vysílal vysloužilého sportovce do světa, ale za podmínky, že tam budou trénovat, ne hrát.

Většinou to bylo tak, že ti vybraní jedinci si stejně přivydělávali nějakou tu kačku tak, že vedle trénování hráli načerno. Trénovali a zároveň hráli. Tak jsem hrál ve druhé finské lize, postoupili jsme do extra-ligy. Našel jsem si tam spoustu přátel, byl jsem tam dva roky, ale vrátil jsem se domů, protože onemocněla moje žena.

Brali jsme se v roce 1967. Byla lékařka. Pocházela z rodiny živnostníků a kvůli tomu byla jako dítě perzekvována. Aby mohla studovat, odešla do Bratislavy. Tam ji na fakultu přijali. Po narození našich dvou synů jsme se pak usadili v Praze. Ve třiačtyřiceti letech zemřela na leukemii. To byla hodně smutná věc. Zůstal jsem sám se dvěma kluky. Jeden studoval medicínu, druhý chodil na střední školu.

SLIBNÁ KARIÉRA MIMOŘÁDNÉHO TALENTU

Mimořádný sportovní talent Jiřího Zídka neunikl pozornosti trenérů, takže od roku 1962 odehrál celkem čtrnáct sezon za prestižní pražskou Slavii a šanci brzy

dostal i v československém reprezentačním týmu. „Ráno jsme trénovali individuálně už před sedmou hodinou, pak se šlo do školy, odpoledne zase do tělocvičny a večer byl kolektivní trénink,“ popisuje svůj režim. Kromě tréninku nicméně zvládl i vystudovat Fakultu tělesné výchovy a sportu. Po jejím absolvování ho čekala zkrácená povinná vojenská služba, kterou strávil v dresu armádního týmu Dukla. Pak zase oblékl barvy Slavie (dnešního USK Praha), s níž se dohromady šestkrát stal mistrem a osmkrát vicemistrem domácí ligy. Zejména ve druhé polovině šedesátých let patřil Jiří Zídek k nejlepším hráčům kontinentu. S reprezentačním týmem získal stříbro a bronz na evropských šampionátech (a na olympijských hrách v Mnichově roku 1972 mimo jiné zažil teroristický útok na izraelské sportovce), se Slavií hrál ve finále Poháru mistrů evropských zemí a vyhrál Pohár vítězů národních pohárů.

VRÁCENÁ LETENKA

Přestože o úspěšného pivota jevilý značný zájem týmy z Itálie, Řecka i USA, pokračovat v kariéře v kapitalistickém zahraničí bylo v té době možné jen za cenu emigrace. V jednu chvíli k ní měl Jiří Zídek velmi blízko: „Na mezikontinentálním turnaji v Itálii jsem se rozhodl kývnout na nabídku z Bostonu. Přistavili auto a s připravenou letenkou jsem měl jet rovnou na letiště. Na poslední chvíli jsem dostal strach. Měl jsem doma vážnou známou se svou pozdější první manželkou, sestra učila na vysoké škole, bál jsem se, že rodina a známí budou perzekvováni. Letenku jsem Američanům vrátil a vrátil jsem se s výpravou do Československa.“

TŘI BASKETBALOVÉ GENERACE

Svého rozhodnutí ale nelitoval. Věnoval se dál basketbalu jako hráč a později jako trenér (u nás

a ve Finsku) a je jednou z našich největších basketbalových hvězd. Dodnes vede historickou tabulku ligových střelců, dvakrát byl zvolen nejlepším hráčem sezony, v roce 2001 zvítězil v anketě o nejlepšího českého basketbalistu století a v roce 2013 byl uveden do Síně slávy České basketbalové federace. Největšího uznání se mu dostalo v roce 2019, kdy byl jako první Čech uveden do Síně slávy Mezinárodní basketbalové federace (FIBA).

Sám Jiří Zídek si ovšem kromě oficiálních poct nejvíc cení toho, že pod bezednými koši dnes už stojí třetí generace Zídkových: jeho prostřední syn Jiří byl dokonce jedním z několika málo českých basketbalistů, kteří se prosadili v americké NBA, a jeho vnuk Jan právě ve stopách svého otce nastupuje na americkou prvodivizní univerzitu Pepperdine. ●

NAVŠTIVTE ŽELEZNIČNÍ DEPOZITÁŘ NÁRODNÍHO TECHNICKÉHO MUZEA

Visit the Railway Depository
of National Technical Museum

to be seen there | One hundred of railway vehicles
Uvidíte sto
kolejových
vozidel!
100

5. června – 1. listopadu 2020
5th June – 1st November 2020
Chomutov

pátek – neděle
9:00 – 17:00

Friday – Sunday
9:00 am – 5:00 pm

Depozitář se nachází v areálu bývalého
lokomotivního depa Českých drah v Chomutově.
Přístupová cesta je značena z Černovické ulice
z prostoru nákupního centra Globus
(směr Karlovy Vary)

The depository is located in former České dráhy
(Czech Railways company) railway depot in Chomutov.
The way to the depository is marked from Černovická
ulice within the area of Globus shopping centre
(Karlovy Vary direction).

GPS
50.456744,
13.391115

WWW.NTM.CZ
MUZEUM-CHOMUTOV.CZ

CHEBSKÝ HRAD – PERLA ŠTAUFSKÉ GOTIKY

text: PhDr. Tomáš Dostál, **foto:** Ing. arch. Martin Plevný

Historie chebského hradu se začala psát na počátku 12. století, kdy na místě někdejšího slovanského hradiště vyrostl druhý nejstarší kamenný hrad na našem území. Jeho další osudy jsou spojeny s říšským rodem Štaufů, z něhož vzešla řada římsko-německých králů a císařů. Byl to právě jeden z nich, Friedrich I. Barbarossa, který starý kamenný hrad velkolepě rozšířil a změnil v honosnou falc. Jde dokonce o jedinou císařskou falc v českých zemích.

Do dnešních dnů se z falce dochovalo torzo kdysi výstavného paláce s ojedinělými románskými okny, obranná Černá věž, jež je postavena z odolného sopečného kamene, a především unikátní románsko-gotická kaple sv. Martina, Erharda a Uršuly, která nemá v českých zemích obdoby. Kromě slavného Rudovouse se do dějin chebského hradu zapsalo hned několik nejvýznamnějších osobností světové historie. Za připomenutí stojí především Barbarossův vnuk Fridrich II., pravděpodobně nejproslulejší panovník

Trebuchet – těžký středověký obléhací prak.
Trebuchet, a heavy medieval siege catapult

Hradní kaple – gotické první patro.
Gothic first floor of the Castle Chapel

středověké Evropy, oprávněně nazývaný Stupor mundi – Div světa.

Každý správný hrad má rovněž své strašidlo, nejímá je tomu na hradě chebském, kde již několik staletí trudně bloudí duše posledních věrných soupeřů císařského generalissima Albrechta z Valdštejna, kteří zde padli za oběť mordýřskému běsnění v podvečer 25. února 1634.

Poslední vývojovou stavební fázi prošel hrad na přelomu 17. a 18. století, kdy byl zčásti přebudován do podoby pevnostní citadely, čímž bylo jeho středověké jádro začleněno do městského fortifikačního prstence. Návštěvníci chebské falce si tak mohou dopřát neobvyklý zážitek. A sice v rámci jednoho prohlídkového okruhu se jim nabízí možnost navštívit jak jeden z nejstarších hradů v České republice, tak i tajuplná barokní podzemní kasemata. Chebský hrad je prostě unikátní každým coulem. ○

CHEB CASTLE – THE PEARL OF THE STAUFER GOTHIC

text: PhDr. Tomáš Dostál, **photos:** Ing. arch. Martin Plevný

The history of Cheb Castle dates back to the early 12th century, when the second oldest stone castle in our territory was built on the site of a former Slavic fortified settlement. Its further destiny was connected with the imperial family Staufer, from which a number of Roman-German kings and emperors were descended. It was one of them, Friedrich I. Barbarossa, who magnificently expanded the old stone castle and turned it into an opulent palatinate. Moreover, it is the only imperial palatinate in the Czech lands.

Only the carcass of the once luxurious palace with unique Romanesque windows, the fortified Black Tower, which was built of durable volcanic stone, and above all the unique Romanesque-Gothic chapel of St. Martin, Erhard and Ursula, which has no analogues in the Czech lands, survived to this day. In addition to the famous Barbarossa ('Redbeard'), several of the most important personalities in world history have entered the history of Cheb Castle. First of all, it is worth mentioning Barbarossa's grandson, Frederick II, probably the most famous ruler of the medieval Europe, who was rightly called 'Stupor Mundi', the wonder of the world.

As every real castle must have a ghost, this is also the case of Cheb Castle, where the souls of the last faithful companions of the imperial generalissimo Albrecht of Wallenstein, who fell victim to the murderous rage in the early evening of 25 February 1634, have been wandering for centuries.

The castle went through the last development phase of construction at the turn of the 17th and 18th centuries, when it was partly rebuilt into a fortress citadel, thus incorporating its medieval core into the city's fortification ring. Visitors to the Cheb Palatinate can thus indulge in an unusual experience. Namely, within one sightseeing tour, they are offered to visit both one of the oldest castles in the Czech Republic and the mysterious Baroque underground casemates. Cheb Castle is simply unique in every inch. ○

NEL'AHKÁ CESTA SLOVENSKEJ HVIEZDY

text: Tipsport (upraveno), foto: František Zálewský, archiv

Alica Grofová Chladeková je úspešná bývalá reprezentantka Československa v stolnom tenise. Najväčší úspech dosiahla v roku 1973, keď na majstrovstvách sveta v Sarajeve získala historické striebro vo dvojhre žien a bronzovú medailu s Josefom Dvořáčkem v zmiešanej štvorhre.

STARÝ OTEC POMÁHAL POČAS SLOVENSKEHO ŠTÁTU

Už v útlom detstve sa Alica venovala rôznym športom. Vyrastala medzi chlapcami a podľa toho vyzerali aj športy, ktorým sa venovala. Hrávala hokej, futbal a ako deväťročná jazdila na motorke. Spomína si aj na svojich starých rodičov. Jej starý otec Václav Grof bol vojenský pilot a počas vojnového slovenského štátu bol aktívny v odboji. Spoločne s Aliciným otcom a jeho bratom pomáhali prenasledovaným ľuďom a ich rodinám, niektoré ukrývali u seba doma.

Václav Grof sa preslávil aj tým, že v tom období ako jediný pilot preletel popod bratislavský Starý most, za čo bol napokon uväznený. Celkovo politiku však rodina doma neriešila, rodičia neboli členmi strany. Alica si myslí, že sa o tom mlčalo aj kvôli starému otcovi a jeho tajným odbojovým aktivitám.

Alica Grofová a Milan Orłowski na ME 1974.
Alica Grofová and Milan Orłowski at the 1974 European Championships

K stolnému tenisu sa dostala v podstate náhodou, počas dovolenky na chate v Orlických horách. Keďže veľa pršalo, s otcom, bratom a niekedy aj s maminou využívali pingpongový stôl. „Tento šport nás zaujal, a keď sme prišli domov, rozložili sme jedálenský stôl, do stredu položili drevenú doštičku a hrali sme. Neskôr som hrala aj v škole vo Vajnorochoch,“ spomína.

PRVÝKRÁT ZA HRANICAMI ČESKOSLOVENSKA

Nadšenie pre stolný tenis súrodeneckú dvojicu neopúšťalo, a tak ich otec prihlásil do stolnotenisevého klubu v Rači, ktorý patril medzi najlepšie na Slovensku. Deti trénovali v miestnej krčme, ktorá sa volala Peklo a existuje dodnes. Viedol ich tréner Milan Mach, ktorý oboch naučil základy stolného tenisu. Brat po roku skončil, Alicu trénoval až do konca kariéry. V trinástich rokoch už hrala prvú celoštátnu ligu žien. Dostala sa do finále Československa medzi staršími žiačkami a zároveň sa prebojovala aj do reprezentácie. V roku 1965 sa po prvý raz zúčastnila na majstrovstvách Európy juniorov v Prahe.

Do zahraničia sa Alica prvýkrát dostala ako reprezentantka Československa o rok neskôr, keď sa zúčastnila na ME juniorov v Maďarsku. Jej trénerom v reprezentácii bol bývalý svetový šampión Ivan Andreadis, ktorý otcovi poradil, aby zmenila štýl hry na útočný a to aj urobila. Na jej druhom šampionáte československá reprezentantka ešte nezískala žiadne medaily. O rok v Dánsku to už bolo lepšie. Mala pätnásť rokov a podľa vlastných slov len veľmi ťažko chápala, prečo to doma vyzerá úplne inak ako v zahraničí na Západe. Zúčastnila sa piatich juniorských majstrovstiev Európy, na posledných troch získala osem medailí.

ŠTYRI DNI CESTY DO JAPONSKA

V roku 1969 sa zúčastnila prvýkrát na majstrovstvách sveta ako členka seniorskej reprezentácie. Mala len

sedemnásť rokov a hneď dosiahla veľký úspech, keď získala spolu s Ilonou Voštovou a Jitkou Karlíkovou bronzovú medailu v družstvách. O dva roky neskôr, na MS v Japonsku, cestovali vzhľadom na vysoké finančné náklady len dve československé hráčky: Alica Grofová s Ilonou Voštovou. Preto, že cesta bola veľmi nákladná, museli letieť z Prahy do Moskvy, potom do Chabarovska, odtiaľ vlakom do Vladivostoku a nakoniec loďou do Japonska. Trvalo to celé štyri dni a bola to prvá zámorská krajina, ktorú pamätníčka navštívila. Obe československé hráčky dosiahli v Japonsku veľký úspech, v družstvách získali bronz a ako jediné Európanky sa dostali do štvrtfinále. Voštová dokonca získala bronzovú medailu. Aj počas ciest po svete športovci cítili tlak komunistického režimu. Vedúci výpravy, ktorý reprezentantov sprevádzal, musel mať podľa Alice stranícke zájmy. Spomína si, že pri niektorých zájazdoch mimo reprezentácie vznikali rôzne zaujímavé situácie, keďže dané osoby takmer nikto z výpravy nepoznal, a navyše neovládali žiadny cudzí jazyk. Športovci ich teda museli akceptovať ako nutné zlo.

NAJVÄČŠÍ ÚSPECH V HISTÓRII SLOVENSKEHO ŽENSKÉHO STOLNÉHO TENISU

Najväčší úspech pre Alicinu kariéru znamenali MS v Sarajeve v roku 1973. Po štvormesačnej nútenej prestávke zo zdravotných dôvodov začala s tré-

ningom až v decembri 1972. Reprezenačný tréner Václav Ostravický vtedy nanútil Alici iný poťah na raketu, ktorý sa jej samej nepáčil, pretože poťah bol vhodný najmä pre univerzálne hráčky a obranárky.

Novinka však priniesla úspech, Alica s defenzívnym poťahom hrala svoju útočnú hru a len po mesiaci tréningu vyhrala medzinárodné majstrovstvá Československa a stala sa akademickou majsterkou sveta. Následne sa dodatočne dostala do nominácie na MS. V spomínanom Sarajeve potom dosiahla historický úspech – striebro vo dvojhre a bronz v zmiešanej štvorhre. Kľúčový bol najmä zápas druhého kola dvojhry s obranárkou Maďarkou Beatrix Kisházovou (hrala s rovnakým poťahom), keď Slovenka

ALICA CHLADEKOVÁ, ROD. GROFOVÁ

narodená 2. apríla 1952 vo Vajnoroch pri Bratislave

– 1965 sa prvýkrát zúčastnila európskeho šampionátu v Maďarsku

– mnohonásobná reprezentantka Československa v stolnom tenise

– získala historické striebro a bronz z MS v Sarajeve 1973

– počas kariéry získala 30 medailí na šampionátoch po celom svete

Herec Jakub Prachař na oslavách 90 rokov československého stolného tenisu v Hodoníne spovedal úspešnú slovenskú reprezentantku.

Actor Jakub Prachař interviewed a successful Slovak national team member at the celebration of the 90th anniversary of Czechoslovak table tennis in Hodonín.

Alica Chladeková-Grofová (vpravo) s Mariou Hrachovou a jej trénerkou Martou Novotnou (v popredí). Alica Chladeková-Grofová (right) with Marie Hrachová and her coach Marta Novotná (in the foreground).

prehrávala už 0:2 na sety a 16:9 v treťom. Nakoniec sa jej zápas podarilo otočiť a zastavila ju až vo finále Číňanka Hu Ju-lan. Skvelý výsledok však mohol byť ohrozený. Alica si totižto počas voľného dňa na šampionáte nešťastne zranila koleno. Nakoniec svoje zápasy odohrala a podala skvelý výkon. Odvtedy sa zatiaľ žiadnej Európanke nepodarilo dostať do finále MS v stolnom tenise. Tento úspech sa zároveň považuje za najväčší v rámci histórie slovenského ženského stolného tenisu. V roku 1969 na ME v Moskve získalo Československo aj zásluhou Grofovej striebornú medailu. ME sa konali každý druhý rok striedavo s MS. Na každom zo štyroch šampionátov, ktorých sa zúčastnila, získala medailu, štyrikrát bola vo finále.

NEPOVŠIMNUTÝ KONIEC KARIÉRY

Rok 1976 bol posledným rokom, keď sa Alica Grofová objavila v reprezentácii Československa. Na ME v Prahe už nefigurovala v súťaži družstiev. Vyradená bola preto, že odmietla ísť na tréning pre prechladnutie a horúčku, na šampionáte chcela byť fit. Napriek

Na oslavách deväťdesiatin stolného tenisu v Hodoníne. At the celebration of the 90th anniversary of table tennis in Hodonín.

tomu získala neočakávanú striebornú medailu vo štvorhre s Danou Dubinovou. Na vyhodnotení sezóny o dva mesiace neskôr už Alica vôbec nebola v zozname reprezentantov. Predseda zväzu Dr. Demetrovič vtedy vyhlásil, že samotná hráčka podala žiadosť o ukončenie reprezentačného pôsobenia zo zdravotných a študijných dôvodov. To však nebola pravda a Alica nikdy také vyhlásenie nevydala. Sama k tomu hovorí: „Bol to šok, no nedalo sa nič robiť. Ani medaila nestačila na to, aby ma v reprezentácii nechali. Tak som prišla domov a odhodila raketu.“ Alica Grofová medzitým úspešne ukončila štúdium na FTVŠ UK, trénersko-metodický smer so špecializáciou stolný tenis, ktoré začala ešte počas reprezentačnej kariéry. Pripomeňme, že v roku 1973 vyhrala anketu o najlepšieho športovca Slovenska, ďalší rok skončila na treťom mieste. V československej ankete z roku 1973 obsadila piate miesto. Jej najlepšie umiestnenie vo svetovom rebríčku bolo štvrté miesto.

PRI STOLNOM TENISE OSTALA

V perestrojkovom roku 1987 nastúpila Alica, v tom čase už Chladeková Grofová, na Slovenský stolnotenisový zväz, kde mohla pôsobiť na mieste metodičky. Organizovala turnaje, školenia či sústreďenia. Krivdy, ktoré zažila počas aktívnej kariéry, ju však zastihli aj počas práce v štruktúrach Slovenského stolnotenisového zväzu pod vedením Dr. Kríža a nakoniec tam dlho pracovať nevydržala. „Bola som presvedčená, že mám čo ponúknuť slovenskému stolnému tenisu. Nemohla som však pracovať v prostredí, kde nebol vypočutý môj názor, naopak, bola som zaň pranierovaná. Kde sa neprijíma kritika, argumenty a fakty sa nerešpektujú,“ hovorí.

Ešte pred pádom komunistického režimu ale dostala ponuku z Rakúska, kde opäť začala aktívne hrať stolný tenis. Najmä vďaka predošlým úspechom jej režim povolil vycestovať do zahraničia a vybavili jej víza. Tri roky dokonca hrala prvú ligu a stala sa ťahúňkou družstva. Následne v Rakúsku zostala aj trénovať. To všetko však pamätníčka robila popri zamestnaní, pričom sama mala dve malé deti. Počas jej pôsobenia v zahraničí si ju raz zavolali na vypočúvanie príslušníci štátnej bezpečnosti. „Pýtali sa ma, čo a kde som v Rakúsku videla, a musela som im sľúbiť, že budem sledovať, čo sa deje na hraniciach, a informovať ich.“ Štátna bezpečnosť ju zároveň nechala sledovať. Po prvotnej skúsenosti bola natoľko vydesená, že sa príslušníkom ŠtB vyhýbala, ako vedela. Sama tvrdí, že by nebola ochotná donášať, ani keby ju mučili.

Pri stolnom tenise chcela ostať a rozhodla sa trénovať na Slovensku. Pre názorové rozdiely a totalitné praktiky popredných slovenských stolnotenisových funkcionárov sa jej to ale nepodarilo. Posledné dva roky Alica Chladeková Grofová organizuje podujatia pre školy k Svetovému dňu stolného tenisu. ●

Místo k jezeru Tanganika mířím do Lužné u Rakovníka

**Nejkrásnější místa světa najdete u nás.
S apkou Vlakem na výlet.**

České dráhy
Národní dopravnice

HRAD KŘIVOKLÁT – SÍDLO ČESKÝCH KNÍŽAT I KRÁLŮ

text: redakce, foto: archiv

Nedaleko Prahy, v srdci křivoklátských lesů, stojí královský hrad, který je jedním z nejstarších a nejvýznamnějších hradů u nás. Lidé zde žili už od pradávna, ale význam tohoto sídla stoupal především za vlády Přemyslovců.

Na počátku 13. století s výstavbou kamenného hradu pravděpodobně započal už Přemysl Otakar I. a pokračoval v ní jeho syn Václav I. Za panování Přemysla Otakara II. byl dokončen rozsáhlý a velkolepý hradní komplex, kde v dětství a opakovaně i v dospělosti pobýval nejvýznamnější představitel lucemburské dynastie Karel IV. V době vlády jeho syna Václava IV. byl hrad výrazně přestavěn a později dobudován v pozdně gotickém stylu Vladislavem Jagellonským. Ačkoli byl hrad několikrát poškozen požárem, nikdy neztratil svou tvář a byl důstojným místem pro české krále.

Honosné panovnické sídlo se však ve své historii stalo i místem obávaným. Cely hradního vězení měly ve svém sevření i mnoho významných vězňů. Patřil mezi ně alchymista Edward Kelley nebo biskup Jednoty bratrské Jan Augusta. I když v době vlády Habsburků význam hradu klesá, jeho hospodářský potenciál neztrácí na síle. Už roku 1517 je zde založen pivovar, který zaznamenal velký rozmach v osmnáctém i devatenáctém století. Tehdy bylo křivoklátské panství nejprve ve vlastnictví rodu Valdštejnů a od roku 1733 Fürstenberků. Především Fürstenberkové, poslední soukromí majitelé, zde zanechali nespornou stopu. V roce 1826 poškodil hrad poslední

ničivý požár a Fürstenberkové jeho obnovu úspěšně dokončili téměř o sto let později. Éra posledních soukromých majitelů skončila rokem 1929, kdy byl hrad prodán československému státu.

Návštěvníci během prohlídek mají možnost vidět mnohé hradní prostory, např. konírnu, vězení i s mučicími nástroji, hradní kapli, Rytířský a Královský sál, fürstenberskou knihovnu s 53 000 svazky, muzeum a obrazárnu, monumentální velkou věž s loveckými sbírkami a výhledem do okolí. Na Dolním nádvoří je volně přístupná věž Huderka, restaurace, kavárna a několik obchůdků.

Hrad Křivoklát neobyčejným způsobem spojuje historii se současností a častokrát do roka ožívá prostřednictvím kulturních akcí. Tradiční a největší akce jsou během Velikonoc a adventu, kdy hlavní branou projdou tisíce návštěvníků. Mezi další zajímavé akce patří jedinečné scénické noční prohlídky, koncerty, divadla, letní víkendové programy, myslivecké slavnosti sv. Eustacha nebo Pocta tradicím první republiky.

V minulosti hrad vyhledávali významní umělci, dnes je oblíbeným místem filmařů. Nejde jen o dobře známé české pohádky a filmy (Anděl páně, Kouzelník Žito, Noc na Karlštejně, Jan Žižka, Mistr

Jan Hus), ale také o zahraniční filmy (např. Kletba bratří Grimmů, Wanted či Luther).

Hradní atmosféru můžete okusit i v noci, jelikož je zde možnost rezervace ubytování. Na výběr jsou tři ubytovací zařízení – Četnická stanice, byt U Liščí bašty a apartmá magistra Kelleyho. Sezona pro ubytování je celoroční a formou dárkových poukazů můžete svým blízkým připravit nevšední zážitek i se soukromou prohlídkou hradu.

Na výlet lákají i okolní turistické stezky, které vás zavedou za krásnými vyhlídkami

i pamětihodnostmi. Hrad Křivoklát je určitě nesmírně atraktivním místem s mnoha zajímavými možnostmi. ●

Informace o hradu naleznou zahraniční návštěvníci v anglické verzi na www.hrad-krivoklat.cz/en.

Foreign visitors can find information about the castle in the English version at www.hrad-krivoklat.cz/en

krupička ohňostroje

Ohňostroje

- Konfety
- Prskavky
- Fontány
- Dýmovnice
- Ohňostroje

Karneval

- Kostýmy
- Masky
- Paruky
- Doplnky
- Žertíky

www.pyrotechnika.cz

www.svetkarnevalu.cz

OSOBNOST

ZLATÝ KUCHAŘ NA KOLEJÍCH

text: redakce, foto: archiv

Mnoho zlatých medailí zdobí mladého kuchaře Vojtěcha Petrželu. Tu poslední získal nedávno ve Stuttgartu. S jeho prací se mohli setkat také zákazníci v jídelních vozech se servisem JLV. Nejvíce si pochutnali na telecím krku po burgundsku.

Mohl byste čtenářům časopisu Meridian krátce popsat svou „kuchařskou cestu“? Kde jste se vyučil, kde všude jste vařil? A vaše největší úspěchy?

Začínal jsem na střední škole v Poličce, maturitní obor gastronomie. Hned jsem věděl, že jsem si vybral správný obor, a naplno se pustil do sebezlep-

Kuchař Vojtěch Petržela je přes své mládí úspěšným reprezentantem České republiky. The chef Vojtěch Petržela is a successful representative of the Czech Republic despite his young age.

šování. Ze začátku jsme se zúčastňovali soutěží jako třeba gulášfest a podobných, nicméně ve druhém ročníku jsem se naplno pustil do přípravy na soutěž Gastro junior. Jde o mezinárodní mistrovství České republiky. V prvním ročníku jsem zůstal na chvostu a následně tři ročníky po sobě jsem vyhrál společně s cenou Zlaté české ručičky. Byl jsem na čtvrtém místě na Global chef challenge střední Evropy společně s Ondřejem Jurášem. Posunul jsem se na Vyšší odbornou školu v Poděbradech. Znovu jsem se dostal na Global chef challenge, kterou jsem vyhrál a dostal se do světového finále. Jako největší úspěch asi beru vítězství v soutěži Kuchař roku, kde už jsem byl mezi seniory. Během této cesty jsem se také věnoval carvingu, ve kterém jsem vyhrál Světový pohár v Lucembursku, získal dohromady dvě zlaté a dvě stříbrné medaile na kuchařské olympiádě a celkem sedm zlatých medailí a celkové vítězství na výstavě Stuttgart ve dvou ročnících po sobě.

Byl jste kapitánem juniorského týmu, který získal ve Stuttgartu dvě medaile, stříbrnou a bronzovou a vy sám jste dobyl zlato...

Byl jsem kapitánem a snad i budu, jelikož mám ještě juniorský věk. Soutěžilo se ve dvou kategoriích, a to tříchodové menu pro 60 lidí v pěti kuchařích za pět hodin s jedním „helpe-rem“. A druhá kategorie byla slavnostní

buffet pro 12 lidí – zde nás soutěžilo šest kuchařů a „helper“. Myslím, že jsme dostatečně natrénovali postupy přípravy a dobře využili všechny suroviny. Celkové menu musím hodnotit výborně stejně jako práci každého v týmu. Myslím, že se nám povedlo přenést české chutě do soutěžních jídel.

V carvingu jsem vlastně vůbec soutěžit neměl. Nakonec jsem ale nastoupil kvůli lidem, kteří nepřišli. V prvním kole jsem byl hodně unavený a prakticky beze spánku. Ten den mě přijela podpořit rodina. Ta mne trochu vyburcovala a nakonec jsem získal body potřebné k postupu do finále. Ve finále už jsem byl odpočatý (abych to přiblížil – na olympiádě znamená odpočinek asi dvě hodiny spánku) a vybojoval jsem zlatou medaili.

Byl to vynikající úspěch. Co chybělo k tomu, abyste se jako tým posunuli na nejvyšší příčku?

Upřímně musím říci, že severské země jsou pořád o krok dál. Vidím velký problém v tom, že v České republice většina lidí neví, že existuje nějaký národní tým kuchařů, a ani od státu nepřichází žádná podpora, natož třeba finanční, která je pro nás velice důležitá. Fungujeme jen díky našim partnerům. Země na špičce jsou financovány státem, mají placené prostory, trenéry a suroviny. V tom vidím velký rozdíl. I přes tento handicap musím hodnotit vzestup české gastronomie velice kladně – postupně se dostáváme do povědomí světových hodnotitelů.

Jak je velký tým pro takovou soutěž a jaká jsou kritéria pro výběr členů a jak probíhá příprava?

Tým má celkem 13–14 členů. Máme manažera Marka Svobodu a dva trenéry – Lukáše Uhra v roli nehrajícího kapitána a Honzu Horáka, dále potom dva cukráře a zbytek kuchařů. Příprava trvá vlastně dva roky. Tým se schází pravidelně a pracuje na vývoji jídel, což není vůbec jednoduché. Když se sestaví recepty a postupy, trénuje se pořád dokola stanovený časový limit, což bývá pět hodin. Díky našim partnerům potom máme několik ostrých tréninků.

V menu pro zákazníky JLV se objevily pokrmy, které jste připravoval. Které zákazníkům nejvíce chutnaly? Jaký je rozdíl v přípravě a vymýšlení pokrmů pro zákazníky v běžných restauracích a na kolejích?

I podle statistik víme, že největší úspěch měl bezesporu telecí krk po burgundsku s bramborovými šklubánky a stříbrnou cibulkou, dokonce to téměř stačilo konkurovat klasické svíčkové. Rozdíl je to obrovský. Během toho roku jsem zjistil, že se musí jinak přemýšlet. Více zajistit klidný logistický chod, aby vše šlo udělat ve velkém množství bez ztráty kvality. Byla to pro mne velká zkušenost.

Co vás čeká v nejbližší budoucnosti?

Nejbližším cílem je momentálně obhajoba práce a státnice na vyšší odborné škole. Bohužel kvůli koronaviru byla zrušena další soutěž, takže až to bude možné, chci se vydat na zkušenou do zahraničí. Mám kolem sebe lidi, kteří moc dobře vědí, kam bych se měl posouvat, a pomáhají mi, za což jim moc děkuji. ○

Kuchařský tým, který nás úspěšně reprezentoval na soutěži ve Stuttgartu.

The team of chefs that successfully represented our country at the competition in Stuttgart.

GOLDEN CHEF ON THE WHEELS

text: the editors, photos: archives

Many gold medals adorn the young chef Vojtěch Petržela. He won the last one in Stuttgart recently. Customers could also taste his dishes in the dining cars with JLV service and enjoyed the Burgundy veal neck the most.

Could you briefly describe your 'cooking career path' to the readers of Meridian? Where did you study? Where have you cooked? What were your biggest successes?

My path started at the college in Polička, where I specialized in gastronomy. I realized immediately that I had chosen the right field and started to work on self-improvement. At first, we participated in competitions such as Goulash Festival and similar fests. However, in the second year I was already fully involved in preparations for the Gastro Junior competition, which is an international

Český tým při soutěži ve Stuttgartu.
Czech team at the competition in Stuttgart

championship held in the Czech Republic. In the first year I was at the tail end but for the next three consecutive years I won the competition and got the Golden Czech Hands Award. I was in fourth place at the Global Chef Challenge of Central Europe together with Ondřej Juráš. Then I moved to the Higher Vocational School in Poděbrady. I got to the Global Chef Challenge again, which I won and thus got to the world finals. My biggest success was probably the victory in the Chef of the Year competition, where I was already among the seniors. While going on along my 'cooking path', I also did carving, in which I won the World Cup in Luxembourg, got a total of two gold and two silver medals at the Culinary Olympics and won a total of seven gold medals and an overall victory at the Stuttgart Show in two consecutive years.

You were the captain of the junior team, which won two medals in Stuttgart, the silver and bronze ones, and you yourself won the gold medal...

I was the captain and I might be again, because I am still a junior. There were two categories in the competition, namely a three-course menu for 60 people with five cooks and one 'helper' competing for five hours. And the second category was a festive buffet for 12 people, where six chefs with one 'helper' competed. I think we had trained the preparation procedures well enough and made good use of all the ingredients. I evaluate the overall menu as excellent and the same refers to everyone's role in the team. I think we managed to transfer Czech tastes to the competition dishes.

I was not supposed to compete in carving at all. But in the end, I entered the competition because some of those who had to compete had not come. In the first round I was very tired and practically without sleep. My family came to support me that day. It roused me up a bit and, in the end, I got the points needed to make it to the finals. In the finals, I was already rested – just to give you an idea – at the Olympics 'rest' means about two hours of sleep. However, I won the gold medal.

It was an extraordinary success. What did you need to make it to the top as a team?

I must honestly say that the Nordic countries are still a step ahead. I see a big problem in the fact that in the Czech Republic most people do not know that there is a national team of chefs, and there is no support from the state, let alone financial, which is very important to us. We exist and work only thanks to our partners. The top national teams are funded by their states, provided paid premises, coaches and ingredients. I see a big difference here. Despite this drawback, I have to evaluate the rise of Czech gastronomy very positively – we are gradually becoming familiar to the world-famous evaluators.

How big is the team in such a competition? What are the criteria for selecting members? How do you prepare for competitions?

The team has a total of about 13-14 members. We have the manager, Marek Svoboda, and two coaches – Lukáš Uhr, who is our non-playing captain, and Honza Horák, then two confectioners and the rest are chefs. The preparation actually takes two years. The team meets regularly and works on food development, which is not easy at all. When the recipes and procedures are compiled, we practise the set time limit over and over again, which usually takes five hours. Thanks to our partners, we then have several training sessions for real.

Your dishes have appeared on the menu for JLV customers. Which of them did customers like the most? What is the difference between preparing and inventing meals for customers in regular restaurants and those on the wheels?

We know that according to statistics the greatest success was undoubtedly the Burgundy veal neck with potato gnocchi and pearl onions, which was even able to compete with the classic Czech sirloin in cream sauce. And making up dishes for dining cars is really different from those you make up for regular restaurants. During that year, I found out that I had to think differently and ensure smooth logistics operation so that everything can be done in large quantities without loss of quality. It was a great experience for me.

What do you plan for the near future?

The immediate goal is currently to defend the diploma thesis and pass

Při dokončování pokrmu hraje roli každý detail. When finishing the dish, each detail plays a role.

Medaile, které získali čeští kuchaři ve Stuttgartu.
Medals won by Czech chefs in Stuttgart

the state exams at the higher vocational school. Unfortunately, due to coronavirus, competitions have been cancelled, so when it becomes possible, I want to go abroad to gain some more experience. I am surrounded by people who know very well which direction I should be moving and who help me, so I am really grateful to them. ○

NEPANIKAŘTE! NEJEN S VIRY SI OZON PORADÍ

text: redakce, foto: archiv

V souvislosti s pandemií koronaviru vynikly vlastnosti ozonového čištění, které dokáže opravdu mnoho. Je vhodné k likvidaci virů, bakterií a plísní v lékařských provozech a ordinacích, v komerčních prostorech a kancelářích, ve výrobních halách a v průmyslových zónách, ale i v domácnostech! Čištění zajišťované společností Nej Ozon zajistilo klidný spánek v objektech, ve kterých proběhlo.

Pomocí speciálního, vysoce účinného antivirového a antibakteriálního programu lze pomocí ozonu vyčistit vše. A navíc, pokud se pro čištění rozhodnete, jeho zajištění není nic složitého. Prostě do společnosti zavoláte, její zaměstnanci přijedou k vám, zapojí vám odborně ozonátory a pak už ozon odvede svoji práci. Na závěr se vyvětrá a máte po starostech. S čím vším si ozon poradí? Je to eliminace virů, bakterií a plísní, dezodorizace místností – odstranění zápachu, kompaktní bezúdržbové mobilní řešení pro domácí, komerční i profesionální užití, je vhodný pro gastronomii, hotely, autoservisy/autopůjčovny,

pro léčitelství, rehabilitace, ordinace a také pro „ekologickou dezinfekci“ aut a výrobních provozů. Připomeňme, že ozon je nejsilnější oxidační činidlo, které má člověk na Zemi k dispozici. Svými mohutnými oxidačními schopnostmi odbourává vysokomolekulární sloučeniny a rozrušuje jedovaté aromatické látky. Prostřednictvím ozonizéru dokáže zabít bakterie, viry, plísně a alergeny v ovzduší, v prostoru i na těle. Likviduje veškeré zápachy – kouř, pot, plísně, inkontinence, spáleniny i zápach ze zvířat. Odstraní parazity, drobný hmyz a brouky, dále pesticidy, herbicidy a další chemické látky v čerstvých potravinách. Dostane se i tam, kam nemůže běžný čisticí prostředek.

Společnost kromě čištění zajišťuje také prodej ozonátorů či jejich zapůjčení. ●

Kontakt: David Mikula, tel.: 777 850 606

ČISTICÍ ÚČINNOST

- 1,5x až 5x vyšší než u UV paprsků
- 25x efektivnější než kyselina chloritá (NOCl)
- 2500x účinnější než chlornan (ClO)
- 3000x rychlejší než chlor (Cl)
- 5000x silnější než chloramin (NH₂Cl)
- CE certifikace
- Bez vedlejších účinků
- Bezpečný dezinfekční účinek už po 30 minutách!

WHOPPER®

NAVŠTIVTE JEDNU Z NAŠICH BURGER KING RESTAURACÍ

COME AND VISIT ONE OF OUR BURGER KING RESTAURANTS

BK VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 801/52, 110 00 Praha 1

BK 28. ŘÍJNA 12, 110 00 Praha 1

BK NÁM. REPUBLIKY 1, 110 00 Praha 1

BK WILSONOVA 300/8, 121 06 Praha 2

BK CHODOVSKÁ 3, 141 00 Praha 4

BK ŘEVNICKÁ 1, 150 00 Praha 5

BK KŘÍŽÍKOVA 2110/2b, 186 00 Praha 8

BK VESELSKÁ 663, 199 00 Praha 9

BK ČESKOMORAVSKÁ 2420/15a, 190 00 Praha 9

BK OLOMOUCKÁ, odpočívadlo na D11 – 3.km směrem na H. K. k.
ú. Horní Počernice, Praha

BK AVIATICKÁ, 161 08 Praha 6

BK U DÁLNICE 777, 664 42 Brno (Modřice)

BK P. BEZRUČE 3388, 272 01 Kladno

BK JANTAROVÁ 3344/4, 702 00 Ostrava

BK RADČICKÁ 2, 301 00 Plzeň

BK NÁMĚSTÍ SVOBODY 331, 415 01 Teplice

BK POLSKÁ 1, 779 00 Olomouc

BK CHVALOVICE-HATĚ 196, 669 02 Chvalovice

BK BRNO CAMPUS, Netroufalky 770

BK HLUČÍNSKÁ 702 00, 702 00 Moravská Ostrava a Přívoz

WWW.BURGERKING.CZ

POLITICKÉ A ŠACHOVÉ TAHY V TELEVIZI

text: Štěpán Patovský, foto: archiv

Vlaky jezdily, i když lidi byli vesměs zavřeni doma v karanténě a v obavách před koronavirem. Stejně tak se v té době hrály i šachy, a to možná ještě intenzivněji než v dobách „předcovidových“. Jen se nepotkávali šachisté tváří v tvář nad dřevěnou deskou, ale u monitorů svých počítačů. Šachy se hrály hojně on-line, desítky milionů partií denně byly sehrány v šachových hernách, jako jsou chess.com či chess24.com.

Šachy zůstaly nejen na obrazovkách napojených na celosvětovou síť Internet, ale i na obrazovkách České televize, která vysílá každý měsíc pořad V šachu. A od konce května pak je královská hra na Kavčích horách přítomna ještě intenzivněji než dříve, protože poslanci zvolili kandidáta Šachového svazu ČR Pavla Matocha členem Rady České televize.

Jedna forma šachu však zůstává nezměněna po staletí covid necovid, internet neinternet, televize netelevis, soupeř nesoupeř. Je jím kouzelný problémový neboli skladební šach, při němž se nesnažíte porazit soupeře, ale rozlousknout šachový problém. Zkuste si jeden vyřešit nyní cestou vlakem. ●

Bílý dá mat 3. tahem, Gudehus, 1914.
White checkmate on his 3rd move, Gudehus, 1914

Řešení: Bílý nemůže sebrat střelce, protože černý by byl v patu. A na lákavé 1. Vg4 by přišlo 1. ...Sf4 a bílý již nemá jak mat celkově třetím tahem dát. Nejde ani 1. Vg8 kvůli 1. ...Sf8 2. Vg4 Sxc5. Správné řešení je 1. Vg7! (a) 1. ...Sxg7 2. Sg3 s dalším Sc7# (b) 1. ...Sf4 2. Vg4 s dalším Sxb4# (c) 1. ...Sg5 2. Vxf7 s dalším Va7#

Trains kept running even during the lockdown, when people generally stayed at home in quarantine and coronavirus fears. Similarly, at that time chess was played perhaps even more intensively than in the 'pre-COVID times'. However, chess players did not meet face to face over the wooden boards, but at their computer monitors. Chess was played abundantly online and tens of millions of games a day were played on chess servers such as chess.com or chess24.com

Chess remained not only on screens connected to the worldwide Internet, but also on the screens of Czech Television, which broadcasts the show V šachu ('In Check') every month. And since the end of May, the 'royal game' has been present at Kavčí hory, the HQ of Czech TV, even more intensively than before, because the members of the Parliament of the Czech Republic elected Pavel Matocha, the candidate of the Czech Chess Federation, as a member of the Czech Television Council.

Legendary Garry Kasparov vs. Pavel Matocha

One form of chess has remained unchanged for centuries, regardless the COVID. It is a magical chess problem, also called a chess composition, in which you do not try to beat your opponent, but to crack a chess puzzle. Try to solve one now, while you are travelling by train. ●

Za zábavou i do přírody s apkou Vlakem na výlet

Inspirujte se na www.cd.cz/vlakemnavylet
nebo si rovnou stáhněte apku.

České dráhy
Národní dopravnice

PROMĚNY A ZAJÍMAVOSTI BOTANICKÉ ZAHRADY

text: dm, foto: archiv botanické zahrady

Botanická zahrada hl. m. Prahy oficiálně existuje od 1. ledna 1969. Ačkoli mezi botanickými zahradami patří k těm mladším, může se pochlubit unikátním skleníkem Fata morgána, mnoha sbírkami rostlin, které patří k nejlepším v Evropě, a v neposlední řadě také památkově chráněnou vinicí sv. Kláry s jedinečným génie loci, produkující vína špičkové kvality. Nejen o těchto zajímavostech jsme hovořili s ředitelem Botanické zahrady hl. m. Prahy Bohumilem Černým.

Kolik návštěvníků k vám zavítá při běžném, „nekoronavirovém“ provozu?

Během uplynulých padesáti let prošla zahrada obrovským rozvojem. V roce 1969 se začínalo v podstatě „na zelené louce“ a dnes již patří k nepřehlédnutelným atrakcím hlavního města, kterou každoročně vyhledá více než 300 tisíc návštěvníků. Zahradu navíc v následujících letech čeká další velký rozvoj, díky kterému se promění v moderní botanickou zahradu 21. století.

Do Botanické zahrady hl. m. Prahy se můžete zajít podívat nejen na nádherné květiny a zajímavé rostliny, ale můžete se projít i po stezce Kořeny osobností. Kdy tato myšlenka vznikla?

Tato myšlenka se zrodila v roce 2009, kdy Botanická zahrada hl. m. Prahy zahájila spolupráci s Darinou Miklovičovou. Tehdy vznikl nápad propojit významné osobnosti a ohrožené anebo i jinak zajímavé rostliny z našich sbírek. Tímto spojením vznikly Kořeny osobností a už 12. března roku 2009 pro-

běhla první výsadba. Tehdy sázely zpěvačka Lucie Bílá a herečka Anna Geislerová vzácné orchideje v expozicích skleníku Fata Morgana. Každý strom či rostlina jsou označeny speciálním informačním panelem, kde návštěvníci naleznou zajímavé informace o daném stromu, úspěchy osobnosti, která symbolicky se svou dřevinou při výsadbě zanechala na místě své kořeny, a v neposlední řadě zde nechybějí fotografie z výsadby a autogram dané osobnosti. Své stromy tu zasadila již více než stovka osobností.

Nemůžeme vyjmenovat všechny, ale přece jen jmenujme alespoň některé...

Ano, osobnosti, které se k dnešnímu dni do projektu zapojily, jsou už 104. Posledním, kdo symbolicky sázel, byl pan Miroslav Zikmund, známý cestovatel. Rád bych připomněl osobnosti, jako jsou prezident Václav Havel, Věra Čáslavská, Karel Gott, Petr Čech, Jiří Menzel, Ester Ledecká anebo i Spejbl s Hurvínkem, Večerníček či Krteček. Svůj strom mají v naší zahradě také vozíkáři či váleční veteráni, významní

lékaři i vědci. Chceme, aby tento projekt připomínal veřejnosti opravdu ty největší úspěchy, které lidé spjatí s Českou republikou dokázali, a zároveň s nimi zviditelnit křehké rostlinné bohatství, které je potřeba chránit a uchovat pro další generace.

Kromě českých a slovenských osobností tu zanechalo stopu i mnoho zahraničních osobností... Mohl byste jmenovat alespoň některé?

Ano, je nám velkou ctí, že mezi osobnostmi, kteří se do projektu Kořeny osobností zapojily, figurují i taková jména jako Madeleine Albrightová, Sir Nicholas Winton, Manolo Blahnik anebo Pierre Richard.

Jaká je budoucnost projektu Kořeny osobností?

Jednotlivými výsadbami vzniká v botanické zahradě Steska osobností, která by ve finále měla čítat 150 zastavení. Návštěvníci si již dnes u pokladen zahrady mohou zakoupit speciální mapku k projektu Kořeny osobností a v zahradě všechny tyto rostliny a stromy navštívit. V roce 2018 jsme vydali speciální knihu Kořeny osobností, která je k zakoupení rovněž v areálu zahrady. Věřím, že tento vzdělávací projekt i v budoucnu přinese řadu zajímavých osobností, díky kterým si cestu k vzácným rostlinám a stromům najdou i děti a jejich rodiče.

Na co byste pozval čtenáře v průběhu léta a začátkem podzimu?

Čtenáře bych v létě velmi rád pozval na výstavu jehličnanů, která se koná během letních prázdnin

Ester Ledecká, lyžařka a snowboardistka, dvojnásobná olympijská vítězka s ředitelem Botanické zahrady Bohumilem Černým.

Ester Ledecká, skier and snowboarder and two-time Olympic winner, with Bohumil Černý, the director of the Botanic Garden.

Pierre Richard – vysadil si svůj stromek vinné révy v rámci projektu Kořeny osobností
Pierre Richard planted a grapevine tree as part of the Roots of Personalities project.

v celém areálu zahrady. Na vinici sv. Kláry se koná řada akcí, které ocení milovníci dobrého vína. Dne 12. srpna zde pořádáme piknikový den v rámci oslavy svátku jmenovkyně vinice – Kláry. Ve Vinotéce sv. Klára si zájemci vyberou z nabídky piknikových balíčků, kterou si doplní výběrem z místních vín. Skleničky i deku si mohou zapůjčit na místě. Dne 18. srpna bude na terase u vinotéky připravena volná degustace vín v rámci Mezinárodního dne rulandského modrého. Tato odrůda patří mezi naše nejvyhlášenější a obdivoval ji během své návštěvy třeba i známý francouzský herec a vinař Pierre Richard. Určitě stojí za to ji přijít nejen v ten den ochutnat. V září nebude chybět oblíbené vinobraní sv. Kláry, které se uskuteční o víkend ve dnech 12. a 13. září. Přední vinaři nabídnou to nejlepší ze svých sklípků; dojde i na burčák, chybět nebude ani víno z vinice sv. Kláry a bohatý doprovodný program. Na podzim se návštěvníci mohou těšit na podzimní verzi oblíbené výstavy Bonsaje v srdci Evropy (1.–11. 10.) a na již tradiční výstavu věnovanou pestrobarevným plodům podzimu Dýňový podzim (16. 10.–1. 11.). ●

NICHOLAS WINTON, PIERRE RICHARD...

text: dm, photos: Prague Botanic Garden archives

In the Prague Botanic Garden you can not only look at beautiful flowers and interesting plants but also take a walk along the path called The Roots of Personalities. We talked about the details with the director of the Prague Botanic Garden Bohumil Černý.

When did this idea appear?

The idea was born in 2009, when the Prague Botanic Garden started cooperating with Darina Miklovičová. That was when the idea to connect important personalities with endangered or in some way interesting plants from our collections arose. This connection led to the creation of The Roots of Personalities, and on 12 March 2009, the first planting took place, when singer Lucie Bílá and actress Anna Geislerová planted rare orchids at the Fata Morgana Greenhouse exhibitions. Each tree or plant is marked with a special information plate, where visitors will find interesting information about the tree and the personality's achievements.

Madeleine Albrightová, bývalá ministryně zahradničí USA, česká rodačka.

Madeleine Albright, former US Secretary of State, a Czech native.

Besides Czech and Slovak personalities, many well-known foreigners have also left their mark here... Could you name at least some of them?

Yes, it is a great honour for us that among the personalities involved in The Roots of Personalities project there are names such as Madeleine Albright, Nicholas Winton, Manolo Blahnik and Pierre Richard.

What is the future of The Roots of Personalities project?

By adding individual plantings, the Path of Personalities is being created in the Botanical Garden, which should consist of 150 stops in the end. Visitors can already buy a special map for The Roots of Personalities project at the box office of the garden and visit all these plants and trees. In 2018, we published a special book called The Roots of Personalities, which can be purchased at the garden. I believe that in the future this educational project will bring a number of interesting personalities, thanks to whom children and their parents will find their way to rare plants and trees. ●

FÉROVÉ AUTOPOJIŠTĚNÍ OD ALLIANZ SI ŘIDIČI CHVÁLÍ

text: redakce, foto: Allianz

Allianz už má přes 280 tisíc nových klientů s autopojištěním podle ujetých kilometrů. Pokud řidič jezdí málo, platí nižší sazbu pojistného, jelikož se míra jeho rizika snižuje. Motoristé tak šetří a Allianz touto cestou získává stabilní kmen klientů, kteří způsobují méně pojistných událostí.

„Pokud lidé, kteří k nám přešli, nejezdí příliš často, je logické, že ani nemají tolik šancí způsobovat ostatním, ale ani sobě, škodu. V praxi se nám tak už tři roky potvrzuje to, o čem jsme dříve pouze teoretizovali – že do svých řad získáváme kvalitní řidiče s velmi malým škodným průběhem,“ říká člen představenstva Allianz pojišťovny Petr Hrbáček.

Zhruba 60 procent českých motoristů najezdí do 15 tisíc kilometrů ročně, a právě ti s povinným ručením počítaným podle kilometrů a nikoli paušálně ušetří. Parametr o počtu najetých kilometrů je pro Allianz zcela klíčovou hodnotou, která spravedlivě ovlivňuje cenu povinného ručení. Daleko více než věk, bydliště anebo údaje o voze.

Nejnižší tarifní pásmo pro povinné ručení, ale i pro havarijní pojištění, začíná už na pěti tisících kilometrech a stoupá až do hodnoty 25 tisíc kilometrů. Zde horní hranice končí a pojišťovna již nerozlišuje, zda motorista najede 26 anebo třeba 60 tisíc kilometrů za rok.

Žádnou přírážku za podstřelení nebo překročení zapsaného nájezdu Allianz nedává. Život nelze naplánovat na kilometry a je přece mnoho důvodů, proč původní představa o nájezdu po několika měsících úplně nevyjde.

Už od svého zavedení je tak autopojištění v Allianz postavené na důvěře ke klientovi. Motorista při sjednání pojistky nahlásí počáteční stav tachometru a počet kilometrů, který najezdí za celý rok. Podle toho se pak dostane do příslušného cenového pásma. Na konci pojistného období, tedy po roce, pošle pojišťovně aktuální fotku tachometru, což je informace o skutečně najetých kilometrech, a dojde k vyúčtování. Pokud se klient trefí, v dalším roce se výše slevy nemění. Najede-li méně, než byl jeho odhad, v ceně na další rok se zohlední přeplatek i vyšší sleva za méně ujetých kilometrů. Když naopak najezdí více, uhradí doplatek. ●

VÝLET DO PRAHY?

hotel
ABITO
★ ★ ★

#dovolenadoma
abitohotel.cz

UBYTOVÁNÍ BLÍZKO CENTRA!

super
cena

výhodná
poloha

FREE

parkování
zdarma

SPECIÁLNÍ AKCE DO 30. 9. 2020

Dvoulůžkový pokoj **1200 Kč/noc!**

Objednejte na akce@abitohotel.cz nebo 725 129 800. Heslo: Léto 2020

Praha: Staroměstská radnice

Vyhlídky z věže orloje a interiéry radnice za 50 %

Podívejte se, jak vypadá Praha bez davů z ptáčích perspektivy nebo z blízka prozkoumejte vnitřní mechanismus orloje se sochami apoštolů. V interiérech Staroměstské radnice budete mít možnost projít si místa, která byla svědky pražské defenestrace či Pražského povstání. Pestrostí vás oslní nejen vitráže gotické kaple, ale i reprezentační sály radnice. To vše nyní s **50% slevou**, kterou lze uplatnit denně mezi 9.00–10.00 (mimo pondělí). Komentované prohlídky jsou momentálně pouze na předchozí objednávku. Nezapomeňte si tedy při vstupu vyžádat tištěného průvodce a hlavně nové vydání brožury **Pražský orloj**.

📍 prague.eu/staromestskaradnice

🎫 prague.mobiletickets.cz

✉ staromestskaradnice@prague.eu

☎ 775 400 052

NAVŠTIVTE PRAŽSKÝ HRAD

K rodinné vstupence
či ke třem samostatným vstupenkám
vstupenka za 250 Kč
ZDARMA

VSTUPENKU ZDARMA lze získat při nákupu tří vstupenek (plné, snížené či jejich kombinace)
a k nákupu jedné rodinné vstupenky. Akce platí do 30. 9. 2020, vstupenku zdarma je možné využít do 31.12. 2020.